

KURJER ZACHODNI

»ISKRA«

ROK XXVI

Czwartek, 8 sierpnia 1935 r.

Nr. 214

Adres Redakcji i Administracji: Sosnowiec Pilsudskiego 4. Telefony: Red. 64, Adm. 75.

P.K.O. 302.712

Opłata poczt. uiszczona ryczałtem.

Prenumerata miesięczna z odnośnikiem do domu i przesyłką pocztową

2.50

Wyrównanie sytuacji w Gdańsku?

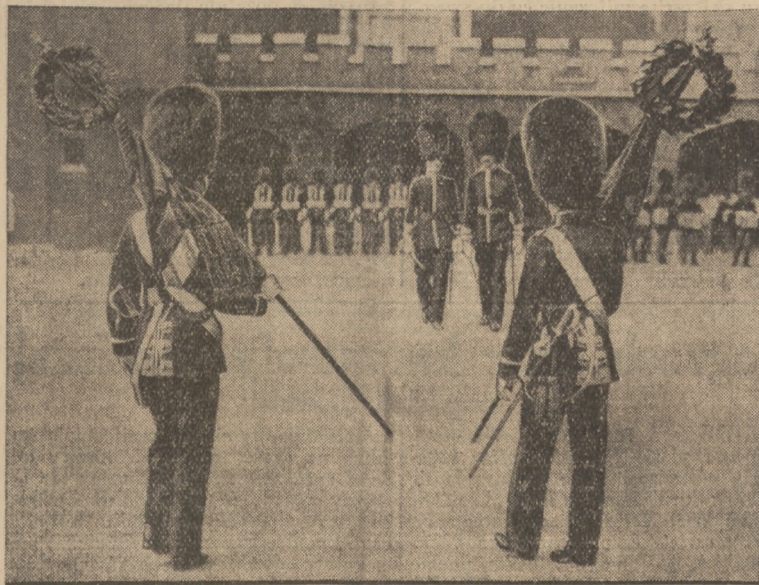
Komisarz Lester interwenjuje

GDANSK, 7.8. (Tel. wł.) Do Gdańska przybył Wysoki Komisarz Ligi Narodów Lester, który wpływa na senat, aby cofnął zarządzenia celne oraz odebrał prezydentowi senatu udzielone mu pełnomocnictwa.

W kołach politycznych przewidują, że dziś nastąpi wyrównanie sytuacji a mianowicie senat cofnie ostatnie zarządzenia, a rząd Rzplitej odwoła również swe zarządzenia celne.

Rokowania w tych sprawach toczyły się na drodze dyplomatycznej przez Berlin. W Gdańsku bawi poseł

polski w Szwecji, min. Roman, który upoważniony jest do rokowań z Gdańskiem.

21 ROCZNICA PRZYSTĄPIENIA ANGLJI DO WOJNY

W rocznicę przystąpienia Anglii do wojny sztandary gwardji króla angielskiego zostały ozdobione wiencami z wawrzynu.

DENTYSTA

Jan Sulimierski powrócił

przyjmuje chorych od 3 do 7.
SOSNOWIEC, 3 MAJA 7.

Niemcy rewizytują POLSKĄ MARYNARKĘ.

BERLIN, 7.8. (Tel. wł.) Urzędowo donoszą, iż w czasie od 22 do 25 sierpnia rb. kradźnik niemiecki „Kottnersberg“ uda się do Gdyni, celem rewizytowania polskiej marynarki wojennej.

Przeciwko napływowi żydów DO BERLINA.

BERLIN, 7.8. (PAT.) Tematem rozmowy, jaką odbył wczoraj komisarz Berlina Lipper z prezydentem policji berlińskiej Holldorfem, były środki, jakie mają być przedsięwzięte, celem przeciwdziałania napływowi do stolicy Rzeszy elementów niepożądanych. Chodzi tu o zarządzenia, wymierzone przeciwko żydom w myśl powziętych ostatnio decyzji.

Adwokat sprzeniewierzył 220 TYS. ZŁ.

GRUDZIĄDZ, 7.8. (tel. wł.) Przed Sądem okręgowym w Grudziądzu odbył się sensacyjny proces przeciwko znanemu miejscowemu adwokatowi Sielskiemu, oskarżonemu o oszustwo i sprzeniewierzenie 220.000 złotych na wkład swoich klientów.

Po całodzienniej wczorajszej rozprawie skazano adwokata na 2 lata aresztu, uwzględniając opinie biegłych którzy stwierdzili u adw. Sielskiego zmniejszoną pocztytalność.

Cyganie mordercy STANĄ PRZED SĄDEM.

KATOWICE, 7.8. (PAT.) W czwartek w sądzie w Pszczynie rozpoczęcie się proces przeciwko bandzie cyganów, złożonej z 10 osób, na czele której stoją Burjański i Szaperlak. Cyganie ci dokonali przed kilku miesiącami głośnego napadu rabunkowego na listonosza Głowąę, przyczem Głowala poniósł śmierć, a wraz z nim eskortujący policjant Pastelski oraz gajowy Masny, którzy usiłowali przezwyciężyć napastników.

Rozprawa rozpiana została na 10 dni. Trybunałowi przewodniczyć będzie sędzia Herwy z Katowic, oskarża wiceprokurator dr. Kulej.

Wszyscy oskarżeni doprowadzeni zostaną na rozprawę z więzienia.

Oświadczenie ministra Becka o zamierzonej wizycie w Finlandji

HELSINGFORS, 7.8. (PAT.) Korespondent warszawski „Helsingin Sanomat“ zwrócił się do ministra spraw zagranicznych p. Józefa Becka z prośbą o udzielenie mu kilku informacji w związku ze zbliżającą się jego wizytą w Finlandji.

„Z przyjemnością — oświadczył pan mi-

nister Beck — myślę o oczekującej mnie niebawem podróży do Finlandji, celem złożenia rewizyty Waszemu ministrowi spraw zagranicznych Haakzellowi, którego pobyt w Polsce społeczeństwo nasze przyjęło z jaknajwyższą sympatją.

„Z podróz mej do Finlandji jestem tembardziej zadowolony, gdyż po raz pierwszy dane mi będzie osobiście poznać Wasz kraj, jego piękno i wysoką kulturę oraz zdeknać

Stłumiona rewolta komunistyczna w francuskim porcie wojennym

PARYŻ, 7.8. (tel. wł.) Przez cały dzień wczorajsz panowała we francuskim porcie wojennym Brest atmosfera prardziejowej wojny domowej, rewolucji komunistycznej.

Awantury zaczęły się jeszcze w dniu onegdajszym, kiedy popołudniu robotnicy waresztatów okrętowych ruszyli na miasto z czerwonymi sztandarami, demonstrując przeciwko oszczędnościowym dekretem rządu Laval'a. Demonstracja ta miała jednak przebieg względnie spokojny. Do większych starć z policją nie doszło.

W ciągu dnia wczorajszego nastroje stały się bardziej gorące i wojownicze. Robotnicy arsenału i warsztatów drobnych grupami, jakby oddziałkami partyzanckimi, urządzali burzliwe awantury, obrzucali tramwaje i autobusy kamieniami, atakowali policjantów. W godzinach popołudniowych doszło już do poważniejszych ekcesów. Tłumy manifestantów wtargnęły na dworzec i zmusiły maszynistów do odcięcia parowozu od pociągu pociągów. Inny oddział „partyzantów“ przypuścił szturm na gmach prefektury. Demonstranci zerwali z prefektury

sztandar państwowy i wywiesili czerwona płachtę. Czerwony sztandar zerwał pod gradem kamieni z tłumu podprefekt.

W późnych godzinach popołudniowych gwardja cywilna zdołała przywrócić w mieście jakiś porządek. Wśród ludności demonstracje wywołały popłoch, niemal panikę. Większość sklepów w mieście została zamknięta. Po stłumieniu w rozruchów wysłano na miasto liczne patroli celem pilnowania porządku.

Niewiele to zresztą pomogło. Z zapadnięciem ciemności demonstranci znów poczęli uwijać się miejscami i większymi grupami po mieście prowokując coraz to nowe zajścia.

Jedną z tych grup udało się pod prefekturę marynarki i kilkakrotnie usiłowała wedrzeć się do wnętrza gmachu. Demonstranci zbudowali nawet przed prefekturą barykady, z których przypuszczali szturm do budynku, a odparci przez policję, zajmowali znów stanowiska na barykadzie. Ponieważ siły policyjne okazały się za słabe, a sytuacja stawała się coraz krytyczniej, interwenjować musiała żandarmerja. Gdy ona nie zdołała rozgnać demonstrantów, do

się bezpośrednio z przedstawicielami Waszego rządu i społeczeństwa.

W dotychczasowych moich podróży nad Bałtykiem miałem możność odwiedzić stolice Estonji, Łotwy, Danji oraz Szwecji. Rad jestem, że obecnie będę miał okazję odwiedzenia następnego z naszych położonych sąsiadów Finlandji.

Podróż moja z Polski do Waszego kraju odbędzie morzem. Ono to sprawia, że jestem bezpośrednio sąsiadami, których łączą nie tylko wzajemne stosunki, lecz ponadto wzajemnych zainteresowań w dziedzinie gospodarczej i kulturalnej.

Harcerski okręt szkolny W ANTWERPIJ I AMSTERDAMIE.

WARSZAWA, 7.8. (PAT.) Harcerski okręt szkolny „Zawisza Czarny“ odbywający swą morską podróż, przybył w końcu lipca do Antwerpii, gdzie członkowie załogi zwiedzili miasto i złożyli wieniec u stóp pomnika Nieznanego Żołnierza. 25 lipca „Zawisza Czarny“ odpłynął z Antwerpii, kierując się do Amsterdamu. Drobny defekt motoru zmusił jednak statek do powrotu do Antwerpii. Po dokonaniu naprawy statek odpłynął do Amsterdamu. „Zawisza Czarny“ zawinął do portu amsterdamskiego 2 sierpnia. Harcerze holenderscy zgotowali załodze polskiego żaglowca bardzo gościnne przyjęcie. 4 sierpnia „Zawisza Czarny“ opuścił Amsterdam, udając się w pomrotną drogę do Gdyni.

Popularność Roosevelta MALEJE?

Nowy JORK, 7.8. (tel. wł.) Wczoraj odbyły się w Rhode Island wybory uzupełniające do kongresu. Wybory zakończyły się zwycięstwem kandydata republikańskiego Charles Risk, podczas gdy w poprzednich wyborach kandydat demokratyczny był obrany wielką większością.

Wynik wyborów wywołał silne wrażenie w całym kraju. Opinia publiczna widzi w nich oznakę zmniejszającej się popularności prezydenta Roosevelta oraz pośrednie polepienie jego polityki gospodarczej. Jest rzeczą znaną, że w mieście Newport został po raz pierwszy od lat 20 obrany burmistrzem republikanin.

akcji przyłączyli się żołnierze marynarki i wówczas dopiero zdołano demonstrantów zepchnąć z barykady i rozebrać ją.

Większa ilość demonstrantów zgromadziła się przed koszarami stacjonarwanego w Brest pułku wojsk kolonialnych. Tłum rzucił się na kraty, okalające koszary, w kilku miejscach zdołał je nawet połamać. Policja okazała się bezsilna, a w każdym razie niedość energiczna, wobec czego wysłano przeciw demonstrantom wojsko, które rychło wprowadziło porządek. Przed koszarami ustawiono silne posterunki wojskowe, aby nie dopuścić do powtórzenia się wystąpienia.

W różnych częściach miasta dochodziło do ustawicznych awantur. Dopiero koło północy władze zdołały ostatecznie opanować sytuację i uwolnić miasto od teroru demonstrantów.

Jakie ofiary pociągnęły za sobą wczorajsze zajścia, trudno narazie ustalić. Koło północy przewieziono do szpitala marynarki 20 rannych, w tem 15 robotników, a reszta żandarmerji, policjantów oraz żołnierzy. Jeden z rannych robotników zmarł.

BREST, 7.8. (PAT.) Spokój w mieście został zupełnie przywrócony. Robotnicy arsenału przystąpili do pracy.

KLASZTOR ZAMIENIONY W TWIERDZĘ

Przygotowania wojenne Abisynji

RZYM, 7.8. (PAT). Prasa donosi z Asmary o rozmieszczonych przygotowaniach wojennych w Abisynji. We wszystkich punktach kraju odbywają się ćwiczenia wojskowe, w których biorą udział zarówno wojskowi, jak i obywatela cywilni. Jednocześnie zarządzono nową dyslokację wojsk. Na południe od stolicy zgromadzono wojowników Conta. W Genaledoya skoncentrowano oddziały, których zadaniem jest bronić Bale-Boran przed koncentracją sił włoskich. Ponadto zgromadzono wojsko na linii granicznej w Erytrei: raz w Harrarze, Wollo, Tigrai, Goggiam, w kraju Makalle. Jak również w prowincji Ogaden, zwłaszcza w kierunku Ual-Ual.

Z koncentracji wojsk abisyńskich odnosi się — zdaniem prasy włoskiej — wrażenie, iż Abisyńczycy obawiają się przedwczesnym ataku włoskiego od strony Erytrei.

W odległych klasztorach Gondaru mnisi zabarykadowali się i w razie ataku włoskiego zamierzają ogłosić wojnę świętą, celem obrony starożytnych relikwii. Taktyka, jaką zastosować ma Negus, polegać będzie nie na stawianiu czynnego oporu, lecz na wtrudnianiu wszelkimi środkami marszu wojsk włoskich. Pod Addis-Abeba obozuje około 50 tys. ludzi. Są to wojownicy szczepu Kulo i Konia, którym Negus zabronił wstępu do stolicy w obawie rozruchów. Przygotowaniom wojennym towarzyszy wzrost propagandy antywłoskiej, uprawianej na wiecach, w których biorą udział urzędnicy, żołnierze i kupcy oraz przedstawiciele wszystkich sfer ludności.

Gubernatorami 2 prowincji o dużym znaczeniu strategicznym Mollaya i Sayo mianowani zostali dwaj przedstawiciele t. zw. abisyńskiego ruchu młodo-nacjonalistycznego Likamaku Mangascia i Degiasmettoh.

ABISYNJA MOBILIZUJE SWE SZCZEPY.

LONDYN, 7.8. (Tel. wł.) Jak donoszą z Addis-Abeba, przybył tam ras Hambe Mikael, który przyprowadził ze sobą 15.000 wojowników z rejonu Kulo.

Ras udzielił korespondentom pism zagranicznych wywiadu, w którym oświadczył, że jego ludzie i on sam będą walczyli do końca w obronie ukochanej ojczyzny. „Żołnierze moi — powiedział ras — nie boją się ani bomb ani gazów trujących. Zużyliśmy trzy tygodnie, aby przybyć do stolicy. Jestem przekonany, że żołnierze włoscy, będąc nawet obficie zaopatrzeni w wodę, nie potrafiliby nigdy przebyć te drogi.

MASKI GAZOWE DLA ABISYNJI

LONDYN, 7.8. (PAT). Agencja Reutersa donosi z Addis Abeba, że do stolicy Abisynji miał przybyć transport 300 masek gazowych z Niemiec. Oczekiwany jest dalszy transport 20.000 masek.

WSPÓLPRACA EGIPTU Z ANGLJĄ

KAIR, 7.8. (Tel. wł.) Mimo że prasa egipska prowadzi ożywioną kampanję przeciwko polityce włoskiej w stosunku do Abisynji, a społeczeństwo organizuje oddziały ochotnicze dla armii abisyńskiej i zbiera pieniądze celem niesienia pomocy sanitarnej Etyopji na wypadek wojny, rząd kairski zachowuje w dalszym ciągu całkowite milczenie co do swego ustosunkowania się do zatargu w Afryce wschodniej. Tem niemniej nie jest już tajemnicą, że rząd ten, który śledzi uważnie rozwój zdarzeń, jest zdecydowany poprzeć do końca politykę angielską i oddać do dyspozycji W. Brytanii wszystkie swe szczupłe zresztą, siły lądowe i morskie w razie wybuchu wojny. Jak słychać, władze angielskie i egipskie noszą się z zamiarem utworzenia angielsko-egipskiego korpusu, który zajmie, w razie potrzeby, rejon jeziora Tsana,

w północnej Abisynji.

PLAN ATAKU LOTNICZEGO NA ABISYNJĘ.

LONDYN, 7.8. (PAT). Agencja Reutersa donosi z Rzymu: Mussolini zamierza rozpocząć wojnę z Abisynją wielkim atakiem lotniczym. We wschodnio-afrykańskich kolonjach włoskich ma być skoncentrowanych 400 samolotów wojakowych podczas rozpoczęcia operacji wojennych. Przepuszczają tu, że plan kampanji wojennej przewiduje użycie najpierw bomb z gazami łzawiącymi, a następnie, jeśli zajdzie potrzeba — z gazami trującymi. Władze wojskowe włoskie pragną jednak uniknąć gazów trujących ze względów humanitarnych, a poza to Włochy nie chcą zrazić do siebie ludności tubylczej, którą pragną zdobyć w sposób pokojowy.

Budowa samolotów, zdolnych do rozwinięcia szybkości 300 mil na godzinę, w których każdy będzie mógł zabrać 500 bomb z gazami łzawiącymi i trującymi lub specjalne bomby szrapnelowe, została już rozpoczęta. 50 takich samolotów już wykonano na Sycylii odbywają się już próbné loty. Każdy żołnierz włoski będzie zaopatrzony w maskę gazową.

BIUST PUŁK LAWRENCE'A,

słynnego agenta angielskiej służby wywiadowczej, który zginął niedawno w katastrofie motocyklowej. Wiadomo, że pogłoski mówią iż Lawrence żyje i działa w Abisynji

ców, niezwłocznie po zamachu zdołał przed ujęciem go zbiec. Rozesłano za nim listy gończe, które dotąd nie przyniosły jednak żadnego wyniku.

Wobec tego sprawa jego zostanie wyłączone a przed sądem zasiadą wszyscy pozostali uczestnicy morderczego zamachu.

W trakcie śledztwa przesłuchano o koło stu świadków. Niezależnie zaś od tego będą do sprawy powołani eksperci brytyjskie oraz eksperci techniczni.

Wyniki śledztwa są zupełnie ściśle z zeszlorzonym oświadczeniem p. ministra sprawiedliwości Michałowskiego, że zbrodnia została dokonana przez członków OUN. Wśród oskarżonych znajduje się kilku myśliwych działaczy tej grupy. Procesu sądowego należy spodziewać się dopiero w jesieni.

Przed obchodem 15-lecia BITWY POD WARSZAWĄ

Stołeczne i wojewódzkie oddziały związków: Legionistów, P.O.W., Federacji Rezerwistów, Strzelca, Pracy Obywatelskiej Kobiet, Harcerstwa Polskiego, Straży Pożarnych, Młodej Wsi i Polskiego Towarzystwa Opieki nad Grobami Bohaterów wyłoniły komitet uczczenia 15-lecia zwycięskiej bitwy pod Warszawą. Prezesem honorowym komitetu został gen. broni Lucjan Żeligowski, który jako ówczesny dowódca wojsk walczących na przedpolu Warszawy, przyczynił się do świetnego zwycięstwa, odniesionego w pamiętnych dniach sierpniowych przez Pierwszego Marszałka Polski: Józefa Piłsudskiego.

Obchód 15-lecia bitwy pod Warszawą odbędzie się w Radzyminie, w dn. 15-tym b. m.

Pogrzeb ofiar katastrofy górniczej na kopalni „Lech“

CHORZÓW, 7.8. (PAT). We środę rano odbył się pogrzeb 4 ofiar katastrofy górniczej, jaka wydarzyła się przed kilku dniami na kop. „Lech“ w Nowej Wsi. Dziś ofiary katastrofy, a mianowicie ś. p. Franciszka Chraplaka i ś. p. Romana Glusika, pochowano na cmentarzu w Nowej Wsi, a 2 innych górników, Stefana Kościelskiego i Karola Klimę, na cmentarzu w Kochłowicach. W obu pogrzebach,

które zamieniły się w manifestację żalobną na cześć zmarłych, rozległy udział tysiączne tłumy ludności, towarzyszy pracy, przedstawiciele Związków zawodowych, zarządu kopalni i t.d. Przed odprowadzeniem zwłok na cmentarz odbyły się nabożeństwa, które odprawili ks. Nowak w Nowej Wsi i ks. proboszcz Szulc w Kochłowicach. Pogrzeb zmarłych górników odbył się na koszt kopalni.

10 członków OUN

POD ZARZUTEM UCZESTNICTWA W ZAMORDOWANIU Ś. P. MINISTRA PIERACKIEGO

W ubiegłą sobotę zostało wreszcie zamknięte i ukończone śledztwo w sprawie skrytobójczego morderstwa, dokonanego na osobie ś. p. min. Broni sław Pierackiego.

Po zamknięciu śledztwa prowadzonego przez sędziego śledczego dla spraw szczególnej wagi Wituńskiego, akta sprawy, obejmujące 26 grubych tomów, zostały przesłane do prokuratury sądu apelacyjnego w Warszawie, gdzie delegowany specjalnie do sprawy wiceprokurator Sądu okręgowego, p. Zelenki, przystąpił już do sporządzenia aktu oskarżenia.

Ze względu na ogrom materiału nagromadzonego przez śledztwo, sporządzenie aktu oskarżenia potrwa około miesiąca. Akt oskarżenia obejmie około 10 osób.

Zgodnie z procedurą przed zamknięciem śledztwa akta zostały okazane wszystkim oskarżonym do przeczytania. Wobec tego że oskarżeni szczegółowo studiowali sprawę, odczytanie aktu śledztwa trwało przeszło miesiąc. Wszyscy oskarżeni znajdują się w więzieniu. Jeden z głównych spraw

LUDWIK WOHL.

LAWA

Powieść współczesna.

7

Stawało się to jeszcze więcej zrozumiałe, gdy się oglądało Ormellę z tego punktu widzenia, z jakiego patrzyła młoda, niedoświadczona dziewczyna.

Don Tomaso usłyszał głos Grazielli.

— Wierzę, że pan przyniesie nam szczęście, signor Ormella. Od czasu, jak pan jest tutaj, zupełnie ustały te okropne grzmoty podziemne.

Graziella! Ta sama Graziella, która nigdy dotąd przy gościach nie odważyła się otworzyć ust!...

— Podane do stołu, ekscelencjo! — zameldował Giuseppe ze zwykłą, cichą pokorą.

— Proszę — powiedział don Tomaso i według oddawna ustanowionego ceremonjału podał ramię żonie.

Ormella powstrzymała słowa wyrzutu, które cisnęły mu się na usta, i zauważył spokojnie:

— Signor Cagliani. Mam wrażenie, że pan nie docenia niebezpieczeństwa.

Przytem w duchu podziwiał jego niewzruszony upór.

Don Tomaso niedługo się zastanawiał:

— Podaj zupe, Giuseppe — rozkazał: — Potem pójdziesz do telefonu, połączysz się z obserwatorium i zapytasz, czy jeszcze jest jakie niebezpieczeństwo.

— Tak jest, ekscelencjo.

Mimowoli ulegając surowym zwyczajom tego domu, Ormella nie podał ramienia dziewczynie.

Nie przypuszczałem, że może wyglądać tak ładnie — myślał, przyglądając się jej w trakcie tego, jak mały orszak przechodził przez korytarz, łączący salon z jadalnią.

Signora Giulia stwierdziła przedewszystkiem, że Giuseppe nie zapomniał dostawić nakrycia dla niespodziewanego gościa, potem uspokojona powróciła do swych myśli.

W domu Caglianich przy stole prawie nie rozmawiano; tak było przyjęte od niepamiętnych czasów.

I tym razem kilka minut upłynęło w zupełnym milczeniu. Don Tomaso miał za dużo do myślenia, aby mógł rozmawiać.

Ten dzień przyniósł mu zbyt silne wstrząsy. Zaczęło się od całkiem nieoczekiwanej wizyty tej... tej pani i od strasznej wiadomości, z której mu się zwierzyła tak lekko, tak swobodnie, jak gdyby to była rzecz najbardziej naturalna i po-

Potem nastąpił pierwszy wybuch. Wprawdzie wtedy była już dość daleko, jednak ogólna sytuacja przedstawiała się bardzo groźnie i, kto wie, czy kobieta o fascynującej i jednocześnie niepokojącej urodzie nie przypłaciła życiem swej lekomyślności.

A teraz, jakby dla ukoronowania wszystkich przykrości, przyjechał Ormella.

Przyjechał bez żadnych ceremonij, jak swój człowiek, i zasiadł do stołu z całą jego rodziną. Ten... ten!.. Psiakrew ten!..

Choć kobieta mogła skłamać. Przecież sa ma mówiła, że to jej się zdarza bardzo często. prawie zawsze kłamie.

Czego chciał Ormella?

Może dowiedział się, że ta kobieta była tu?..

No, tak, naturalnie. Wszak sam widział, jak tam na dole, na autostradzie górskiej ogromny wóz turystyczny rozminął się z małym zielonym samochodem.

Z pewnością nie poznał jej pod hełmem i pod okularami ochronnymi.

Jak Graziella patrzy na niego — formalnie pożera go oczami.

Można pomyśleć, że nie otrzymała żadnego wychowania, że jest córką nędznego rybaka, albo pochodzą z najpodlejszego plebsu.

POD ZNAKIEM ZBROJNEGO POSEJDONA

Ostatnie obrady w angielskiej Izbie zmin zasługują na baczną uwagę. Dyktando bowiem na temata umowy morskiej brytyjsko-niemieckiej była tak obfita w sensacje, zawierała tyle ciekawych momentów, że nawet w krajach daleko od morza Północnego położonych wyciągnąć z niej można nie jedną naukę, nie jeden bezpośrednio interesujący szczegół.

Więc przedewszystkiem posłowie wszystkich trzech ugrupowań, nie wyłączając Lloyd George'a, potępił w czambuł tę umowę, nazywając ją szkodliwą nie tylko dla Anglii, ale i dla pokoju światowego. A za całą odpowiedź przeciw lord admirałowi zdobył się tylko na stwierdzenie, że Anglia i tak nie miała możliwości wstrzymania rozbudowy niemieckiej floty wojennej.

Wyszły przeto na jaw kapitalne historyczne, nie będące pewnością tajemnicą dla szerokiego wojenno-morskich Europejczyków, natomiast będące zupełnie zaskoczeniem dla doktrymerów politycznych i tych krótkowzrocznych paucyfistów, którzy, aby uniknąć niebezpieczeństwa, uważają, że najlepiej schować głowę w piasek.

A więc okazało się, że dwa okręty linjowe, o wyporności 26.000 ton każdy, zostały założone na stoczniach niemieckich w początkach roku 1934, że w tymże roku rozpoczęto budowę małych łodzi podwodnych po 250 ton (pierwsza z nich wcielona została w skład floty niemieckiej w czerwcu r.b.) że łodzi tych będzie więcej, niż dwaście, bo dwadzieścia, że poza tem buduje się inne — większe łodzie podwodne, krazownikiki, kontrtorpedowce. Z tych ostatnich cztery wielkie jednostki (po 1625 ton, tj. mniej więcej jednoznacznie z naszym „Wichrem”), są już na ukończeniu. Budowa lotniskowców nie tylko nie będzie zaniechana, ale pierwsza jednostka tego typu, wyporności około 20.000 ton, zostanie założona w roku przyszłym.

Po tem wszystkim poseł Hall stwierdził, że na skutek rozbudowy floty niemieckiej nastąpi ogólny wzrost zbrojeń morskich, szczególnie dotkliwy dla państw, które podpisały traktat waszyngtoński. Państwa te w ciągu lat siedmiu (a może i czterech — przyp. Red.) będą zmuszone do zbudowania ogółem około 720 okrętów wojennych, za fantastyczną sumę 800 milionów funtów sterlingów w złocie. Anglia sama dla utrzymania swego paritetu potrzebować będzie 600.000 ton nowoczesnych okrętów wojennych. Zaś skolei Niemcy zastrzegli sobie rewizję umowy w razie dalszego wzrostu zbrojeń — maszyna raz puszczona w ruch — kręci się coraz szybciej.

Pozatem pierwszy lord admirał stwierdził, że rząd angielski uważa za nierealne odnawianie traktatu waszyngtońskiego i że zaproponował i-nostronne ustalenie programu rozbudowy poszczególnych flot na najbliższe sześć lat... Jak nowy program

angielski będzie wyglądał — wiemy z depesz.

Oto garść najważniejszych szczegółów. Wypływa z nich jasno:

— że po Japonii, Wielka Brytania wypowiedziała skolei traktat waszyngtoński, ograniczający tonaż okrętów oraz ich uzbrojenie i ustanawiający słynny stosunek 5:5:3:1:8:1:8 (Anglia, St. Zjedn., Japonia, Francja, Włochy);

— że idea rozbrojenia na morzu ostatecznie zbankrutowała;

— że nie tylko nie nastąpił zmierzch okrętu linjowego, ale wręcz przeciwnie — pancernik odzyskał wszystkie swoje prawa i mniej się lęka lotnictwa od jednostek nieopancerzonych;

— że w najbliższych latach państwa, które podpisały umowy waszyngtońską i londyńską, skazane są na budowę okrętów wojennych za sumę ok. 58 miliardów zł., do czego dojdzie koszt nowej floty niemieckiej, obliczany na 3,5 miljarda oraz około 10 miliardów w innych państwach, połączonych do kieratu zbrojeń (Rosja, Szwecja, Hiszpania, Turcja itd.). W sumie więc przeto 50 miliardów złotych wydatków zostanie na zabezpieczenie wolności morskiej świata;

— że taki wydatek, acz pozornie trudny, przeznaczą się w krajach, bulujących w siebie, do wzrostu przemysłowania a co zatem do wydatkowego zmniejszenia bezrobocia. Wiado-

mo bowiem, że około 75-80% kosztów budowy okrętu pochłania robotnicza.

Oto wnioski zasadnicze, jakie z debaty w parlamencie brytyjskim wyciągnąć można, dodawszy doń starą jak świat prawdę: „Bez floty wojennej nie można ani bronić kraju, ani korzystać z dobrodziejstw pokoju”.

Budowa marynarki wojennej nie jest więc wyłącznie kwestją finansową, ale w dużym stopniu kwestją nasawienia psychicznego i zrozumienia „prawdy morskiej”. Środki nie powinny nigdy przesłaniać celu, a celem jest tylko rozwój mocarstw i bezpieczeństwo państwa, osiągnięte dzięki flocie wojennej. Tak to jeszcze w latach osiemdziesiątych ubiegłego stulecia twierdził nikt inny — tylko właśnie sam Haelmuth von Moltke, generał piechoty i szef sztabu armii niemieckiej. Ten sam Moltke, który w memorjałach przedłożonym cesarzowi, są-

ł: „Kanały, porty, gmachy publiczne i urządzenia społeczne są pożytkiem dla państwa. Ale flota jest koniecznością, bez której o jego suwerenem istnieniu nie może być mowy”.

Czy wobec tego można się dziwić, że Niemcy po raz wtóry przystąpili do wykonania testamentu wielkiego feldmarszałka? I że świat stoi znów pod znakiem zbrojnego Posejdon?

kłej drogi via polskie M.S.Z., wagi dróg, przewidzianych przez zarząd przez Rzeczpospolitą Polską między narodowe konwencje;

7) Musiałaby być powiększona ilość punktów na obszarze wolnego miasta w których, tak, jak na Westerplatte, Polska ma prawo utrzymywać swoje garnizony, a rodzaj i siła liczebna tych garnizonów musiałaby być pozostawiona wyłącznie uznaniu władz wojskowych polskich;

8) Musiałaby być skasowana odrębna gdańska bandera handlowa, a gdańskie okręty wzięte pod banderę polską;

9) Musiałaby być ustanowiona ścisła i wyposażona w odpowiednie sankcje i środki ingerencji kontrola polska nad wykonywaniem przez wolne miasto swych zobowiązań wobec mniejszości polskiej;

10) Musiałaby być ułatwiona naturalizacja w Gdańsku obywateli polskich i utrudniona naturalizacja obywateli państw obcych (np. Rzeszy).

Conajmniej tego opinia polska od rządu polskiego się domaga. Obok tego domaga się doprowadzenia do skutku rewizji gdańskiej konstytucji w duchu dla Polski pożądanym.

Czego społeczeństwo oczekuje od rządu w stosunku do Gdańska

P. Jerzy Gertych wymienia w „Warszawskim Dzienniku Narodowym” umowy, które winny być zawarte między Polską, a Gdańskiem, aby uregulować wzajemne stosunki.

P. Gertych pisze: — Społeczeństwo oczekuje dziś od rządu, że przy użyciu tych środków, które ma on do swej dyspozycji i które okazały się potrzebne, doprowadzi on do zawarcia nowych umów polsgo-gdańskich, które miałyby za punkt wyjścia nie stan rzeczy dotychczasowy, ale jedynie i wyłącznie traktat wersalski. Umowy te musiałby wprowadzić conajmniej zmiany następujące:

1) Musiałby ulec zniesieniu gdańskie władze celne, a ich miejsce powinny zastąpić zwykłe urzędy celne polskie;

2) Musiałby ulec zniesieniu i zastąpieniu przez walutę polską — walutą gdańską;

3) Musiałby ulec zniesieniu Rada Portu, — a jej majątek i funkcje, przekazaniu rządowi polskiemu;

4) Musiałby ulec zniesieniu poczta (wraz z telegrafem i telefonem) wolnego miasta Gdańska — i przekazaniu jej agend poczcie polskiej;

5) Musiałby ulec rozwiązaniu formacji wojskowe i półwojskowe, podległe czynnikom zagranicznym (np. S. A.), a przynależność do nich podciągnięta pod kategorię zdrady stanu;

6) Musiałby być również podciągnięte pod kategorię zdrady stanu wszelkie porozumiewanie się władz i osób na terenie wolnego miasta z władzami obcego państwa (np. Rzeszy Niemieckiej), z pominięciem zwy-

Cesarz Abisynji Selassie w mundurze marszałka czyni przegląd wojsk abisynskich, które prawdopodobnie niezadługo znajdą się w zacieklej walce z wojskami włoskimi. Stojący za cesarzem Abisynczyk trzyma parasol chroniący przed żarem słonecznym.

Aresztowanie Polki przez Czechów i jej tragiczne przejścia

Żandarmerja czechska aresztowała w ub. piątek we Frydku na Śląsku nad Olzą panią Rzymanową, żonę radcy województwa w Katowicach i jej 10-letniego synka. Pod silną eskortą żandarmerji czechskiej przewieziono dziecko wraz z matką do więzienia w Morawskiej Ostrawie.

Niezwłocznie po otrzymaniu wiadomości o aresztowaniu konsulatu R. P. interwenjował u władz czechskich, pragnąc wydobyć dziecko z więzienia. Do późnych godzin nocnych nie udało się ustalić miejsca pobytu dziecka. Jak się okazało później, umieszczono je w przytułku dla wędzaczów i bezdomnych dzieci. Dzięki staraniom konsulatu udało się wreszcie wydobyć chłopca z przytułku i przewieźć do Katowic.

Powodem aresztowania pani Rzymanowej ma być fakt, iż podczas wyjazdu górskiej pani Rzymanowej wpisując się do księgi, wyłożonej w jednym ze schronisk użyć miała m. in. zwrotu „lud piczkuje”.

Należy przypomnieć, że radca Rzyman przemawiał w dniu 28 lipca na wiecu w Cieszynie, zwołanym z okazji 15-iej rocznicy podziału Śląska za co był już atakowany przez prasę czechską.

Przebieg aresztowania, wskazujący na mściwość i barbarzyństwo czech-

miał przebieg następujący:

W piątek, dnia 2 bm. o godz. 9 wieczorem do schroniska na Lysej Górze, gdzie przybywała pani Rzymanowa wraz z dzieckiem, przybył żandarm czechski, oświadczając jej, że ją aresztuje i natychmiast odprowadzi do więzienia.

Na uwagę, zrobioną przez panią Rzymanową, że jest późno i że dziecko chore na serce, przestraszy się, żandarm począł drwić. Następnie nakazawszy nieszczęśliwej kobiecie, aby zbierała się do drogi, oddalił się do sąsiedniego pokoju, gdzie oddał się libacji, wypijając większą ilość koniaku i wina, co sprawiło, że zapomniał o chęci transportowania pani Rzymanowej z dzieckiem po noc. Tymczasem pani Rzymanowa całą noc oczekiwała w niepokojach, czuwając nad dzieckiem, które wreszcie udało się jej usnąć. Strach jej był tem większy, iż widząc picie koniaku przez żandarma, żywiła najgorsze obawy, co do nocnego transportu. Rano panią Rzymanową zabrano wraz z synkiem do miejscowości Ostrawicy, gdzie trzymano ją 3 godziny, odebrano wszystkie pieniądze i rozpoczęto przesłuchiwanie po czesku.

Gdy pani Rzymanowa zaznaczyła, że nie zna języka czechskiego i prosiła o przesłuchiwanie po polsku, zaczęto

na nią krzyżować i wołać, że ponieważ urodziła się w Szumbarku na Śląsku, więc jest Czechką i powinna mówić po czesku.

Wziętą następnie panią Rzymanową pod eskortą przez różne miejscowości, przywożąc na wieczór dn. 3 bm. do Morawskiej Ostrawy.

Obecnie pani Rzymanowa znajduje się w więzieniu w Morawskiej Ostrawie.

Oskarżoną powołuje się do śledztwa w różnych porach dnia. W czasie przesłuchiwań w dniu 5 sierpnia siedzia śledczy, nie zwracając uwagi na to, że pani Rzymanowa jest chorą nerwowo, tak głośno na nią krzyżował, że jego krzyki rozlegały się nie tylko po całym gmachu sądowym, lecz także zwracały uwagę licznych w owej chwili przechodniów.

Straż więzienna, widząc, że w ten sposób wywierana jest zemsta na kobiecie za przemówienie męża w polskim Cieszynie, nie pozostaje w tyle. W czasie przeprowadzania i odprawiania pani Rzymanowa jest ustawicznie szarpana i popychana. Skutkiem czego odzież pani Rzymanowej znajduje się w oplakany stan.

Pani Rzymanowa trzymana jest w więzieniu razem z szeregiem pospolitych przestępców i zbrodniarzy.

Zasadnicze zmiany w ORGANIZACJI LEGJONISTÓW

Prasa warszawska donosi: Od pewnego czasu dało się zauważyć wzmoczone tempo prac w legionowych kołach pułkowych, połączone z jednocześnie pasywowizowaniem Związku legionistów, który jako wielka organizacja była narazona na ciągłe fermenty wewnętrzne ze strony grupy malkontentów.

Fermenty te nie miały podkładu politycznego, a wywoływały je jednostki o wysokich ambicjach. Wśród członków było dużo elementu wykołajonego pod wpływem przeżyć wojennych.

Obecnie, jak słychać, praca b. legionistów skupi się bez reszty w kołach pułkowych, a ludzie wykołajeni przez wojnę dostaną zapomożi stosownie do swego stanu rodzinnego i będą na terenie byłej organizacji wojskowej, zlikwidowani.

Sprawa ta musiała być wreszcie załatwiona w ten sposób, gdyż nieopartowane elementy zbyły ciężko na organizacji

REPORTAŻ

Między Jarosławiem a Betlejemką

Można doskonale znać Zagłębie, a nie wiedzieć, gdzie jest Jarosław i Betlejemka. Zdaje się nawet, że nie oznaczono ich na żadnej mapie, bo miejscowości te mają po dwa — trzy domki na granicy dóbr Tow. Renard i Tow. Sosnowieckiego w okolicach huty Staszic na t. zw. „Podspycie”, to znaczy na dużym obszarze piaszczystym, zarosniętym niską trawą, skąd wybrano piasek na podsadzkę do kopalni.

Pomiędzy owym Jarosławiem a Betlejemką w dołach po wybranym piasku pochowali się ludzie, wracający pod naporem kryzysu do sposobu bytowania jaskiniowców.

Powstała tam wcale duża kolonia ziemianek.

Do nawiązania rozmowy przychodzi bardzo łatwo, bo w ciepły dzień sierpniowy przed ziemianką siedzą dzieci, bawiące się w piasku, a matka gawędzi z kobietami.

Rzecz jest w tem, że ściany z kamienia pierwszej napatkanej przez nas ziemianki są już gotowe. Brak jest tylko pieniędzy na kupno paru desek, aby pokryć dachem tę bardzo osobliwą budowlę. Robi się to w ten sposób, że z boku piaszczystego pagórka wykopuje się dół o trzech ścianach, czwarta bowiem strona jest wyścięciem z ziemianki. W dole tym budowane są ściany z kamienia nie wyżej jednak, niż wierzchołek pagórka. Wybudowanie wyższych ścian sprzeciwiałoby się przepisom budowlanym, byłyby to już bowiem dom mieszkalny, zbudowany bez zatwierdzonego planu. Kiedy więc spojrzeć z t. zw. „Górki” na Dębowej Górze na rozległe przestrzenie „podspyci”, to nie nie zdradza tego, że mieszkają tam liczne rodziny. Są one tam pochowane, jak żołnierze na wojnie. Nieprzyjaciel nie dojrzy ich nawet uzbrojony w najlepsze lunety.

Alé przed nędzą nigdzie się nie ukryjesz. Chyba w prawdziwym grobie.

O kilkadziesiąt kroków napotyka my człowieka o surowej twarzy, kopiącego dół na nową ziemiankę.

— Grób za życia! — powiedział, odierając pot.

Jest górnikiem, ojcem sześciorga dzieci. Wrócił z Francji i teraz jest bez pracy. Kopał ziemię pod ziemiankę z zaciętością, nie tracąc przytem równowagi ducha, choć mówił z sarkazmem, że grób kopie. Wydawał się być w tej ciężkiej pracy symbolem upartego, mocnego jak sama śmierć, umiłowania życia, choćby było najpodlejsze, choćby nie dawało nic, prócz rozczarowań i mieszkań w ziemiankach. Ofiarc sześciorga dzieci musi mieć w sobie taką siłę wytrwania.

Narazie mieszka tu dziewięć rodzin w dziewięciu ziemiankach, ale teraz właśnie przybyło nowych około dwudziestu rodzin. Są to przeważnie robotnicy polscy z Francji. Zatem będzie to gęsto zaludnione osiedle bezrobotnych. Już teraz tworzą się tam uliczki, już teraz coraz trudniej jest o miejsce na zbudowanie ziemianki.

Inny bezrobotny, poważny, stateczny człowiek pokazuje nam nie bez dumy na dzieło przez siebie wykonane. Jest to ziemianka o ścianach z darni. Prostokątne płyty darniowe układane są jak cegły, dzięki czemu ściana nie grozi zawaleniem się. Na środku ziemianki zagłębienie.

— Co to?

— To kalfas.

— Na co?

— Na glinę z piaskiem. Trza przecie ściany otykować.

Mówi to tonem zapobiegliwego gospodarza, który lubi porządek w swojej zagrodzie. Ziemianka po wykonczeniu będzie miała wygląd zupełnie znośny. Włożono tu dużo pomysłowości i znajomości sztuki budowania. Myślę, że ten bezrobotny, to bardzo zdolny i pracowity człowiek. Dużo się marnuje twórczych sił polekich na to, żeby walczyć z nędzą, żeby zbudować ziemiankę.

Naprzeciwko na dachu ziemianki, bo okien tu przecież niema, postawiła gospośnia cały rząd kwiatków w doniczkach, jakiś strzęp dawnego,

lepszego życia, kiedy w mieszkaniu były duże okna, przez które zaglądali słońce.

Teraz w ziemiankach panuje mrok i życie jest mroczne.

Trzeba, by działacze społeczni, by ludzie, chcący uczynić coś pożytecz-

nego dla bliźnich, zaglądali od czasu do czasu do tych strasznych mieszkań, spojrzeli w oczy ponure rzeczywistości, aby móc zdać sobie sprawę z grozy położenia i przeciw nareszcie znaleźć jakiś sposób, aby się to zmieniło.

Cw.

Z działalności Lektorjum Miejskiego im. S. p. Leona Nowaka w Dąbrowie

Otrzymałmśmy następujące sprawozdanie z działalności Lektorjum Miejskiego w Dąbrowie:

Późne rozpoczęcie pogadanek było następstwem zmian, jakie zaszły w kierownictwie. Pogadanki bez większych przerw trwały od pierwszego listopada do pierwszego czerwca. W tym okresie czasu korzystano z przyjezdnych: miejscowych prelegentów w stosunku: 50 proc. przyjezdni, 70 proc. miejscowi.

Niektórzy prelegenci skrepowani fachowymi zajęciami, wbrew ogłoszeniu nie mogli przybyć na oznaczony termin, w takich wypadkach zarząd starał się mieć przygotowaną zapasową prelekcję, aby tylko nie dopuścić do przerw. W ciągu całego okresu czasu projektowano pogadanek, według podawanych ogłoszeń, 200. Pomimo to jednak nie odbyło się pogadanek 34 (z tego przypada 60 proc. na przyjezdnych). Niemniej jednak należy podkreślić niezwykłą ofiarność ze strony wykładowców, którzy nie tylko poświęcali lektorjum swój wolny wieczór, ale nie żadał nawet zwrotu kosztów przejazdu.

Najmniejsza frekwencja przy odby-

tej jednej pogadance wyniosła 11 osób największa 142 osoby. Na niektóre pogadanki był tak duży napływ słuchaczy, że fizyczną niemożliwością było wejście nie tylko do sali, lecz nawet do przedsiönka i wobec tego temat był później powtarzany.

Przeciętna średnia frekwencja za listopad — 70 osób, grudzień — 72, styczeń — 51, luty — 61, marzec — 45, kwiecień — 44, maj — 20 osób.

Bardzo miłym objawem zainteresowania się Czytelnia i Lektorjum było zgłoszenie się pp. kierowników oświaty pozaszkolnej w Czeladzi i Łagiszy z propozycją zorganizowania pogadanki i wymiany prelegentów. Zrealizowaniem tych projektów kierownictwo czytelni i lektorjum zajmie się w nadchodzącym sezonie.

Okres żałoby po śmierci marsz. Piłsudskiego spowodował przerwę w pracy lektorjum.

Oprócz kierownika lektorjum, który wygłosił większą liczbę pogadanek jako zastępca, największą liczbę odczytów w ubiegłym okresie wygłosił dr. Salomon Weinzieher, inż. Ludwik Berbecki oraz p. dyr. Jerzy Szydłowski i p. Józef Lassota.

Z UŚMIECHEM

POGODA

Kiedy nie można pisać o czem innym, Tedy banalnie piszmy o pogodzie. Kiedy zamiera życie bujne, czynne. Pod wpływem ciepła w potężnym masoście. To jest najlepsza rzecz w zimoku, o światle. Utkwić zmęczony wzrok w letnim błękitcie.

Idę wybory... Kogo to obchodzi? Kto będzie posem? Kogo to podnieca? Już w polityce nie jesteśmy młodzi. Nie jest nam obca przedwyborcza hiena. Wiemy, co myśleć o takiej zabawie. I co naprawdę teraz piszemy w prasie.

Po Sejmie jednym Sejm następnym wiracem. W umach, wiadomo, rozmaicie bywa. A kandydatów różnie się wyznacza. Przyczem zazwyczaj ktoś kogoś wykiwa. Tedy w tym względzie zgoda jest w narodzie. Ko, miast o poslach, mówić o pogodzie. Ko—Stak.

Co człowiek myśli?

Napewno nie umiem odpowiedzieć na pytanie, co człowiek myśli, ale postaram się odpowiedzieć na to, co ja myślałem i co myślę. Zależy to oczywiście od tego, o jakie sprawy chodzi.

Gdy się kochałem — byłem wówczas jeszcze młody — myślałem o kobiecie, w której się kochałem. Gdy byłem na wojnie, myślałem o tem, by się odzwać.

Teraz gram na Loterii Państwowej i myślę o tem, by wygrać.

Jestem już stary i myślę sobie: 43 sierpnia rozpocznie się ciągnięcie III-ej klasy. Trzy wygrane po 100.000 złotych i tyleż po 50.000. Wogóle blisko 2.000.000 zł. wygranych.

Kupuje sobie los i dlaczego właśnie ja nie miałbym wygrać?

Tragedja kaleki BEZ ŚRODKÓW DO ŻYCIA

Jak wczoraj donosiliśmy, w Czeladzi miała miejsce bójka, pomiędzy właścicielką domu p. Szostakową, a jej lokatorem Skubińskim, na tle komornego. Jak się okazuje Skubiński nie dawno powrócił z Francji, gdzie w czasie pracy w kopalni stracił obydwie dłonie. Nie otrzymał za to żadnego odszkodowania i jak bezzYTEczny sprzęt wyrzucony został z Francji.

Pozostaje on bez środków do życia, przeżywając prawdziwą tragedję. Po ostatniej bójce ranny inwalida usiłował popełnić samobójstwo, rzucając się pod koła tramwaju. W ostatniej chwili zdołano temu przeciwdziałać. Nieszczęśliwy, czynił starania u władz, celem otrzymania należnej mu pomocy, jednak bezskutecznie.

Bandyta z Dąbrowy UKRYWA SIĘ PRZED POLICJĄ

W dniu 4 grudnia 1933 roku dokonano pod Lisowem, w pow. Lublinieckim, napadu bankowego na gospodarza Augustyna Smole z Droniowic, któremu bandyci odebrali pewną kwotę pieniędzy. Napadnięty nie zdołał wówczas wobec panującej ciemności rozpoznać sprawców napadu, tembardziej, że uderzony został w głowę z tyłu.

W tych dniach policja przytrzymała w Lublińcu podejrzanego o dokonanie tego napadu Ludwika Kozaka z Kostrzyna, w pow. Częstochowskim, obecnie bez atego miejsca zamieszkania, którego odstawiono do sądu grodzkiego w Lublińcu.

W toku śledztwa zeznał Kozak, że głównym sprawcą napadu był niejaki Władysław Osuch z Dąbrowy Górniczej, którego jednak do tej pory nie zdołano przytrzymać.

Osuch był już wprawdzie raz przytrzymany przez policję w związku z tym napadem, poszkodowany jednak wówczas nie rozpoznał jego jako sprawcę napadu, wobec czego musiano go puścić na wolne stopy.

KRONIKA ZAGŁĘBIA

KALENDARZYK

8 Czwartek	Dziś Cyrjaka m.
	Jutro Romana
	Wschód słońca 4 m. 17.
	Zachód „ 19 m. 21.

Pięć stacji seismograficznych

STANIE NA ŚLASKU I W ZAGŁĘBIU

Swego czasu Wyższy Urząd górniczy w Katowicach wystąpił z inicjatywą założenia na Śląsku stacji sejsmicznych, mających duże znaczenia dla kopalni i górnictwa w związku z odczuwaniem dość często wstrząsami podziemnymi. Inicjatywa władz górniczych spotkała się z zainteresowaniem sfer górniczych, zwłaszcza na Śląsku. Według projektu powstać ma 5 stacji sejsmicznych, a mianowicie 3 na Śląsku, 1 w Zagłębiu Dąbrowskim i jedna w okolicy Bielska.

Koszt jednej stacji wyniósłby około 5.000 zł. i pokryty zostałby przez zainteresowane przedsiębiorstwa, przyczem jednak utrzymanie stacji i administracja należałaby do władz górniczych.

× OSOBISTE. Zastępca inspektora pracy w Sosnowcu p. Karol Rychłowski rozpoczął pięciodniowy urlop wypoczynkowy.

Kierownik Wydziału śledczego P.P. w Sosnowcu wrócił z urlopu i objął urządowanie.

× NOWE ZNACZKI POCZTOWE. W obieg pojawiły się nowe znaczki pocztowe koloru niebieskawo-zielonego, przedstawiające widok okrętu m-s. „Piłsudski”. Wartość znaczka — 15 groszy. Z dniem 16 bm. wprowadzony będzie w obieg nowy znaczek pocztowy wartości 5 groszy koloru fioletowego, przedstawiający widok Pieskowej Skąły na tle krajobrazu Ojcowa.

Nieustanne zmiany podręczników

MĘCZA KSIEGARZY I RODZICÓW DZIECI.

Wobec zbliżającego się roku szkolnego księgarze są w poważnym kłopotcie, nie wiedzą bowiem, co będzie z książkami do nauki. Corocznie wydawane są nowe programy szkolne, corocznie wprowadza się nowe podręczniki. Tracą na tem przedewszystkiem księgarze i wydawcy. Wydrukowane zwykle na zapas i matrycowane podręczniki idą na makulaturę. Nowe podręczniki pochłaniają wielkie kapitały, przyczem niewiadomo, czy wydrukowany nowy podręcznik będzie aktualny po roku.

Ciągle zmiany podręczników zniechęcają uczniów, którzy nie chcą kupować książek. Zdarza się, że czterech, pięciu uczniów kupuje jedną książkę. Nacięci ze strony nauczycieli nie dają żadnego efektu, gdyż w dobie kryzysu, każdy uczeń usprawiedliwiając się może brakiem funduszy. Związek księgarzy zwracał się nieraz do ministerstwa oświaty w tej tak ważnej sprawie.

× NA CO WOLNO POLOWAĆ W SIERPNIU.

Zgodnie z przepisami łowieckimi, obowiązującymi na terenie całego kraju (oprócz województwa śląskiego), w sierpniu wolno polować na następującą zwierzynę i ptactwo, podlegającą czasom ochronnym: samykozy w województwach Poznańskim i Pomorskim (od 16 sierpnia), dziki, cietrzewie-koguty (od 16 sierpnia), cietrzewie-kury w woj. Wileńskim, Nowogrodzkim, Białostockim, Polesskim i Wołyńskim (od 16 sierpnia), jarzabki (od 16 sierpnia), pardwy (od 16 sierpnia), słonki (od 16 sierpnia), białogłone, dzikie kaczkowaty, dzikie kaczkowate i młode oraz inne ptactwo wodne i błotne, dzikie łabędzie, dzikie gęsi, dzikie gębie (od 16 sierpnia), drozdy (od 16 sierpnia) oraz ptaki krukowate i drapieżne z wyjątkiem jastrzębi - gołębniarzy, krogulców, wron i stok (od 16 sierpnia).

PROGRAM RADJOWY

NA ŚLĄSKIM PODÓRKU

Realizując zamierzenia w zakresie wzbogacenia programu twórczością regionalną dykcja rozgłośni katowickiej wprowadza szereg słuchowisk, z których część będzie transmitowana na całą Polskę.

Tekstem słuchowiskom właśnie będzie mianicie się swoistym dowcipem i lekko „Na śląskim podwórku”, napisane przez red. Bolesława Mieszковского, a opracowane gwiarowo przez prof. Stanisława Ligonia.

Słuchowisko to, które będzie nadane w dniu 8 sierpnia br. o godz. 21 min. 30, porusza zagadnienia bezrobocia na Śląsku, wprowadzając nas w pogodny mimo wszystko nastrój mieszkania bezrobotnego powstańca. Równocześnie poznajemy na słuchowisko z ożywionym podwórkiem śląskich kamienic, przez które nieustannie przewijają się bezrobotni, zarabający w ten czy inny uczciwy sposób na chleb powszedni.

Uwypuklając w myśli przewodniej, że biedni dla biednych więcej mają zrozumienia, autor przedstawia, że i zażożym częstokroć miękka serca, gdy tylko właściwie się do nich zakałata.

Żywe to słuchowisko śląskie, ubarwione muzyką, popisem orkiestr podwózkowych oraz patrytycznym słowem pieśni powstańczej spotka się niewątpliwie z żywym uzaniem słuchaczy.

ALFRED PICCAVER NA PEYTACH

Dnia 8 bm. o godz. 15.05 będziemy mieli okazję usłyszenia słynnego tenora opery wiedeńskiej Alfreda Piccavera w audycji z płyt. Wspaniały śpiewak odtworzy dwie arje z oper Verdiego: „Moc przeznaczenia” i „Trubadur”.

POZNANSKI ZESPÓŁ MANDOLINISTÓW NA FALI ETERU

W piątek, dnia 9 bm. o godz. 15.05—15.30 przed mikrofonem poznańskim koncertować będzie popularny zespół mandolinistów poznańskich „Sempre Vivo” pod dyr. Z. Szymborskiego. Zespół ten wykona szereg lekkich utworów następujących:

TENORY, BASY, BARYTONY...

Dn. 9 bm. o godz. 15.30 będą mieli radiosłuchacze okazję usłyszenia najlepszych głosów męskich: wspaniały bas Parera, baryton Stabilego i Galeffigo i tenor Borgioliego i Lindego. Są to przeważnie śpiewacy medjołańskiej Scali.

KWINTET NA INSTRUMENTY DĘTE ERWINA LENDWAI

Erwin Lendwai urodził się wprawdzie w Budapeszcie w roku 1882 żyje jednak od roku 1906 w Niemczech, gdzie rozwija żywą działalność kompozytorską i pedagogiczną. Twórczość jego obejmuje przedewszystkiem kompozycje chóralne, przeznaczone czy to na sam chór czy na chór z udziałem solistów i orkiestry. Poważną część jego twórczości zajmują jednak również dzieła kameralne. Jedną z nich, mianowicie kwintet na flet, obój, klarnet, walturnię i fagot op. 25 poznamy w traszmissji z Krakowa dnia 9 b. o godz. 17, w wykonaniu Skawińskiego. Nierychły, Gamrotta, Sotesia i Michniewskiego.

RECITAL ŚPIEWACZKI MARYLI KARWOWSKIEJ

Nasza znakomita śpiewaczka Maryla Karwowska wystąpi przed mikrofonem Polskiego Radja dn. 9 bm. o godz. 17.00 z programem pieśni kompozytorów polskich: Szopena i przedsiawca muzyki współczesnej Perkowskią, oraz kompozytorów obcych: H. de Fontenailles Mascagniego i Masseneta. Akom. prof. L. Ustein.

PIĄTKOWY KONCERT SYMFONICZNY

Piątkowy koncert symfoniczny Orkiestry Polskiego Radja pod dykcją Grzegorza Fitelberga dn. 9. VIII o godz. 21, przyniesie m. in. rzadko grywaną uwerturnę Beethovena napisaną w r. 1812 na otwarcie teatru w Budapeszcie „Król Stefan” i bardzo żywą i bezpośrednią uwerturnę Dvorzaka „Na łonie natury”. Dvorzak urodzony na wsch. przez całe swe życie zatrzymuje w swych kompozycjach coś ze zdrowia prawdziwego ludu wiejskiego. Solistką tego koncertu będzie tak bardzo przez radiosłuchaczy lubiana pianistka Zofia Rabecwiczowa, która wykona koncert fortepianowy d-moll Rubinsteina, wymagający świetnego opanowania technicznego instrumentu i sporej dozy energii.

CZWARTEK, 8 SIERPNIA 1935 R.

6.30 Audycja poranna. 11.57 Sygnał czasu hejnał. 12.03 Wiadomości meteorologiczne. 12.05 Dziennik południowy. 12.15 Koncert zespołu Haliny Adamskiej - Grossmanowej. 13.00 Chwilka dla kobiet. 13.05 Muzyka (płyty). 13.15 Cedula Giełdy Zbożowo - Towarowej. 13.17 Wiadomości bieżące. 13.20 Życie artystyczne i kulturalne Śląska. 13.25 Wiadomości o ekspozycje polskiej. 13.30 Wiończela solo oraz kwartet amerykański. 13.40 Pogadanka przyrodnicza dla dzieci pt. „Sierpień na niebie i ziemi” — w oprac. dr. F. Burdeckiego, J. Orłowskiej — Wernerskiej - St. Sumińskiego. 16.15 Koncert solistów: Wanda Korytkówna — śpiew i Bori Dian — skrzypce. 16.50 Codzienny odcinek przy: „Gazeciarz”. 17.00 „Dla naszych letników i uzdrowisk” — koncert orkiestry P. R. 18.00 „Książka i wiedz” — O książce inż. Fejlskiego „Miasta i wieś” — wygl. dr. Marjan Stępiński. 18.10 Minuta poezji: Wiersz Felji Kruszwskiej. 18.15 „Cala Polska śpiewa” — wianuska pieśni ludowych śląskich w układzie i pod dyr. Henryka Niczego odśpiewane Chór Mieszany Stow. Koleja-

rzy Śląskich. 18.30 „Kulki śląskie”. 18.45 Pieśni rosyjskie (płyty). 19.15 Koncert reklamowy. 19.30 Puccini — wyjątki z oper. 19.50 Pogadanka aktualna. 20.00 Dokąd jechać w święto? 20.10 Wesoła audycja. 20.45 Dziennik wieczorny. 20.55 „Obrazki z życia dawnej i współczesnej Polski”. 21.00 S. Rachmaninow: Koncert fortepianowy e-moll w wyk. Jakóba Gimpla z tow. orkiestry symf. P. R. pod dyr. Grzegorza Fitelberga. 21.30

Teatr Wyobraźni nadaje słuchowisko oryginalne pt. „Na śląskim podwórku” — piona Bolesława Mieszковского i Stanisława Ligonia. 22.00 Reportaż red. Piotrowskiego z trasy Marszu Śląkiem Kadrowki. 22.05 W. Jomości sportowe. 22.15 Mała Orkiestra P. R. pod dyr. Zdzisława Górzyskiego. 23.00 Wiadomości meteorologiczne dla komunikacji lotniczej. 23.05 D. e. koncertu.

NIEBEZPIECZNY DOM

z którego eksmitowano lokatorów

Przy ul. 1 Maja 7 w Sosnowcu znajduje się dom, który budzi wśród jego mieszkańców poważne zaniepokojenie. W chwili bowiem, kiedy nadjeżdża tramwaj, dom ten chwiesie się cały, zagrażając zarówno przechodniom, jak i zamieszkałym w nim lokatorom poważnym niebezpieczeństwem. Dom ten, liczący zgłą 67 lat, należy do niejakiego Władysława Wypióra.

Ponieważ ostatnio na ścianach domu ukazały się niebezpieczne rysy, na miejsce przybyła w ub. sobotę komisja budowlana, która po zbadaniu stanu domu, widząc niebezpieczeństwo, zagrażające jego mieszkańcom, poleciła natychmiastowe założenie blindażu, podtrzymujących fasadę domu, a następnie częściowe usuwanie lokatorów. Wczoraj w godzinach popołudniowych przybyła na

miejsce wraz z robotnikami policja, która zajęła się ewakuowaniem lokatorów z zagrożonego domu. Spokoła się to — naturalnie z masowym sprzeciwem mieszkańców, których siłą musiano usuwać z zajmowanych przez nich lokali. Dodać należy, że w domu tym znajduje pomieszczenie prze szło 20 rodzin, składających się przede wszystkim z ludzi biednych. Rzeczy ich, pomimo energicznych sprzeciwów, usunięto na pobliskie place. Wczoraj ewakuowano połowę lokatorów, zajmujących mieszkanie na parterze, oraz pierwszem piętrze, natomiast dziś lub w najbliższych dniach usunięci zostaną pozostali lokatorzy.

Część lokatorów, znalazłszy się bez dachu nad głową udało się bądź to do rodzin, krewnych lub znajomych.

Jak się dowiadujemy dom ten ma być w najbliższym czasie zburzony.

Smutna przygoda legionisty który dał się znajomemu wyprowadzić w pole

Wczoraj w Sądzie okręgowym w Sosnowcu badany był w drodze rekwizycji w charakterze świadka legionista - kaleka, 32-letni Wincenty Wilczewski z Sosnowca, który — jak zeznał — padł ofiarą wyrafinowanego oszustwa.

Pragnąc otrzymać jakakolwiek pracę, udał się on do niejakiego Emila Kozieja z Sosnowca, którego prosił, ażeby napisał mu podanie do Marszałka Piłsudskiego z prośbą o posadę. Po kilku tygodniach Koziej oświadczył Wilczewskiemu, że posada jest „murowana”, musi mu jednak wręczyć kilkudziesiąt złotych na kosztą podróży do Warszawy, gdzie ma się zobaczyć z jakąś wysoką osobistością i dowiedzieć się, jak sprawy stoja. Po wręczeniu pieniędzy przez legionistę, Koziej wyjechał do Warszawy. Tymczasem do Sosnowca nadeszła odpowiedź z kancelarii marsz. Piłsudskiego, z której wynikało, że prośba Wilczewskiego została uwzględniona, musi się jednakże dowiedzieć, gdzie wakuje wolne miejsce, a posadę otrzyma. Nie wiedząc, jak sobie poradzić Wilczewski zwrócił się w tej sprawie do Kozieja, który oświadczył mu, że ma już dla niego posadę w Lublińcu i że jeśli ją chce objąć, musi natychmiast z nim tam pojechać. Wilczewski, nie namyślając się ani chwili, wziął od żony ostatnie 200 złotych, spakował manatki i wyruszył wraz z Koziejem w drogę.

Do Lublińca przybyli wieczorem, wobec czego Koziej oświadczył mu, że narazie pokaże mu zakład, w którym ma pracować. Był to — jak się okazało — zakład dla obłąkanych.

Nie zrażilo to jednak legionisty. Ciesząc się, że wreszcie posadę otrzyma, zaprosił Kozieja do restauracji. Po zjedzeniu kolacji udali się oni do hotelu, gdzie wynajeli wspólny numer. Nazajutrz, kiedy jeszcze Wilczewski leżał w łóżku, Koziej ubrał się, a następnie zażądawszy od niego pieniędzy na papierosy, opuścił pokój oświadczając mu, że zaraz wróci. Kiedy jednakże upłynęło kilka godzin, a Koziej nie wracał, Wilczewski zrozumiał, że został haniębnie oszukany. W przekonaniu tem utwierdził go jeszcze brak 150 zł., które miał schowane w kieszeni palta. Podejrzewając o kradzież pieniędzy Kozieja, Wilczewski udał się niezwłocznie do komisariatu, gdzie opowiedział o swej przygodzie. Spowiedź legionisty-kaleki wywarła na licznę zebranej publiczności duże wrażenie.

Niewiadomo jeszcze, jak się ta cała sprawa skończy, gdyż sprawą tą zajmie się sąd w Lublińcu. W każdym bądź razie jest to jeszcze jedna nauuczka dla tych wszystkich, którzy zbyt ufają „pokątnym doradcom” i powierzą im nieraz ostatnie swe oszczędności w nadziei, że otrzymają upragnioną pracę.

Górnik postradał dłoń wskutek przedwczesnej eksplozji ładunku

Na kopalni „Renard” w Sosnowcu wydarzył się wstrząsający wypadek, którego ofiarą padł jeden z górników, 44-letni Jan Kulaw, zamieszkały przy ulicy Barbary 10.

Gdy Kulaw trzymał w prawej ręce ładunek dynamitowy, który miał włożyć w wywiercony otwór w ścianie węglowej nastąpiła przedwczesna

eksplozja ładunku.

Skutki eksplozji były fatalne dla górnika, bowiem postradał on dłoń u prawej ręki.

Ofiarę tragicznego wypadku przewieziono na kurację do szpitala.

Kulaw jest człowiekiem żonatym i ojcem dwojga dzieci.

Krwawy zatarg w Grodźcu o międzę graniczną

Między dwoma mieszkańcami Grodźca, zamieszkałymi w sąsiedztwie Marianem Walczykiem a Piotrem Kożuszkim istniał od dłuższego czasu zatarg o międzę graniczną. Na tem tle dochodziło często między Walczykiem a Kożuszkim do

kłótni i awantur.

Wczoraj o godz. 5 rano Walczyk wyszedł z mieszkania w negliżu i udał się na sporną międzę. W tym samym czasie wyszli również ze swego domu Piotr Kożuszek i syn Józef.

Kożuszkowie uzbrojeni w pręty ze-

lazne wszczęli z Walczykiem awanturę, a następnie rzucili się na niego i zaczęli go bić. Naskutek mocnych uderzeń Walczyk doznał pełnięcin czaszki i runął bez przytomności na ziemię.

Nieprzytomnego i dającego słabe oznaki życia Walczyka Kożuszkowie zaciągnęli na swoje podwórce, przed okna domu, chcąc w ten sposób upozorować, że Walczyk dokonał najsłabiej na ich dom i dlatego został przez nich pobity.

O bestjałskiem pobiciu Walczyka dowiedziała się wkrótce policja i przewiozła go do szpitala powiatowego w Będzinie, gdzie wkrótce zmarł.

Kożuszkowie początkowo twierdzili, że Walczyk napadł na nich i dlatego go pobili. Później jednak przyznali się, że napadli na Walczyka i śmiertelnie go pobili.

Zabójców aresztowano i przekazano do dyspozycji władz sądowych.

Kochliwy w szafie SIEDZIAŁ W SZAFIE

W Czeladzi opowiadają dość szeroko o ciekawej przygodzie, jaka spotkała 70-letniego Z. Mimo ewego wieku starzec odznacza się niezwykłym temperamentem, to też po niendalym ożenku i rozjeśnię się z żoną, nawiązał stosunki z 20-letnią S.

Statuszek dość często odwiedzał wybrankę swego serca, jednak jedna z jego wizyt zakończyła się bardzo niefortunnie. W chwili, gdy przebywał u dziewczyny nadeszła jej siostra, przed którą nie chciała zdradzić się ze swą miłością.

Nie wiedząc co zrobić ze swym „aman tem”, ukryła go w szafie, siostra jednak jakby przeczuwając coś, przeprowadziła rewizję i ukrytego odmalaza.

Co nastąpiło potem, lepiej o tem nie mówić. O przygodzie starca opowiada cała Czeladź.

—xx—

Dużo przestępstw POPELNIONO W I KWARTALE

Główny Urząd statystyczny opracował zestawienie, dotyczące niektórych przestępstw zameldowanych policji państwowej w I kwartale r.b. Zestawienie to obejmuje przestępstwa, stanowiące przedmiot dochodzeń policyjnych. Jak wynika z tych danych, w ciągu kwartału zameldowano policji w całej Polsce 1631 wypadków oporu władzy, 1776 nawoływania do przestępstwa, 919 świadomości poszczególnych w obieg fałszywych pieniędzy, 1765 wypadków innych fałszerstw, 515 wypadków podpalenia, 309 — zabójstwa, 322 — usiłowania zabójstwa, 817 — ciężkiego uszkodzenia ciała, 281 — dzieciobójstwa, 389 — rozbój, 116.666 — kradzieży, w tem 21.742 wypadków kradzieży mieszkaniowych, 2.886 — pazerstwa oraz 7.478 wypadków oszustwa.

—xx—

× **PODOCIERCIELE REZERWY** koła Sosnowiec-Śródmieście stawia się na zbiórke w dniu 11 sierpnia r.b. o godzinie 7.30 w lokalu przy ul. Piłsudskiego nr. 8 skąd odmaszerują wraz z poczm. sztandarowym na uroczystość poświęcenia sztandaru OZPR koła Szopienice. Podoficerowie winni przybyć punktualnie i obowiązkowo.

× **ZE ZWIĄZKU B. OCHOTNIKÓW W STRZEMIESZYCACH.** Zarząd Zw. b. ochotników armji polskiej w Strzemieszycach zawiadania wszystkich członków, że zbiórka została ustalona na dzień 8 sierpnia 1935 r., o godz. 18-ej, w sali ZZZ. w celu wzięcia ziemi z grobów poległych ochotników do urny, która będzie zawieszona na kopiec im. Marszałka Józefa Piłsudskiego na Sowiccu. Wycieczka do Krakowa została wyznaczona na dzień 11 sierpnia 1935 r., o godz. 5 rano z dworca warszawskiego. Koszty przejazdu będą wynosić 50 proc. ceny biletu normalnego. Zarząd Związku prosi członków o zgłaszanie się u pp. Jana Salwy, Józefa Sitreckiego i Wacława Murekiewicza. Wycieczka zwiedzi zabytki Krakowa i powróci o godz. 22-ej.

× **OSZUST DOLARÓWKOWY.** Pinkus Rychter ze Sosnowca (ul. Wiejska 8), z zawodu kupiec, trudni się obecnie sprzedażą dolarówek na Śląsku, jako agent podróżyjący „Gospodarowego Zakładu Kredytowego” w Krakowie. Przy tej pracy dopuścił się on oszustwa przez sprzedaż obligacji dolarowych, za co będzie pociągnięty do odpowiedzialności.

Kamrowski czuje się lepiej!

JAN KAMROWSKI

Jak się dowiadujemy, ofiara napadu dwóch żydów, Kamrowski, czuje się lepiej i życiu jego nie zagraża już niebezpieczeństwo. Wczoraj odwiedzili go w szpitalu rodzice, a koledzy obdarzyli go kwiatami.

KRONIKA ZAWIERCIA

Przed wyborami

Jak już wczoraj donosiliśmy, poszczególne organizacje i stowarzyszenia z terenu miasta i powiatu Zawierciańskiego wybrały już swych delegatów do okręgowego zgromadzenia wyborczego. Wczoraj do okręgowej komisji wyborczej zgłoszono jeszcze dwie delegatki, a mianowicie pp.: Pawłowska Michalinę i drową Michnowską Zofję z Zawiercia, z poza organizacji, które wysłały po 500 podpisów.

Gminy powiatu Zawierciańskiego wybrały następujących delegatów: gmina Koziegłowy: p. Cezar Władysław; w Koziegłówkach wybory zostały unieważnione i zarządzane zostaną ponownie; gmina Kromców pp.: Cholewka Hipolit i wójt Kwapisz Edward; Mierzęcice pp.: Jan Dyszy i Jan Sucharski; Mrzygłód wójt Marezaluk Teodor; Myszków pp.: Bauerert Stanisław i Modrzewski Włodzimierz; Niegowa pp.: Gałuchowski Antoni i Lanek Józef; Pińczycze: p. Bedkowski Adam; Poraj: p. Ziara Franciszka; Poreba pp.: Fidler Stefan i Dziechciarek Józef; Rokitno Szlacheckie (Łazy) pp.: wójt Chrzaszcz Edward i Lorek Mieczysław; Rudnik Wielki: p. Szatan Stanisław; gmina Siewierz: p. Nowak Jan; Włodowice: p. Mucha Jan; Żarki: pp. Kowalik Edward i Jedzejkiewicz Władysław.

Przewodniczący komisji obwodowych i ich zastępcy rozpoczęli już urzędowania w swych obwodach, w których mieszkańcy mogą sprawdzić, czy ich nazwiska nie zostały pominięte.

—xx—

× **UDANA ZABAWA WINCENTEK.** Ostatnio po objęciu kierownictwa Stowarzyszenia pań miłosierdzia św. Wincentego a Paulo w Zawierciu przez przewodniczącą p. dyr. Ruszkę, praca w Stowarzyszeniu wrę w całej pełni. Aby zasilić kasę, Wincentki urządziły w Zawierciu w ub. niedzielę w parku miejskim, zabawę taneczną z loterią fantową, która cieszyła się dużym powodzeniem i wypadła b. dobrze.

× **POŻARY W PILICY.** W tych dniach wybuchł pożar w Pilicy w zagrodzie Franciszka Hata. Ogień strawił jeden dom mieszkalny wraz z zabudowaniami. Drugi pożar wybuchł następnego dnia również w Pilicy w domu Librachowej, który spłonął doszczętnie. W akcji ratunkowej wzięła udział miejscowa straż. Przyczyny pożarów nieznane.

Iwonicz - Zdrój
OD 21 SIERNIA 4202
TANI SEZON JESIENNY

Konferencja kupców i rzemieślników z przedstawicielami władz państwowych

Pod przewodnictwem p. starosty Gliszczyńskiego, odbyła się onegdaj pierwsza w wojew. kieleckim konferencja sfer kupieckich i rzemieślniczych pow. olkuskiego z przedstawicielami władz państwowych.

Na konferencji, w której wzięło udział około 150 delegatów kupców i rzemieślników, omówiono wszelkie bolączki i potrzeby zarówno kupców jak i rzemieślników. Po wyjaśnieniach przedstawicieli urzędu skarbowego, Izby rzemieślniczej, Ubezpiecz. społ. itd., uzgodniono współpracę o-

bydwoch czynników, przyczem bezpośrednio zetknięcie się świata kupieckiego z władzami ułatwi na przyszłość pewne współżycie i wzajemne zrozumienie interesów.

Z ramienia Urzędu wojew. w Kielcach, w konferencji brał udział p. dr. Wojtowicz, Izby rzemieślniczej kieleckiej, p. Balcer, Izby rzemieślniczej sosenowieckiej: pp. Sifuszek i Goldsztajn, radcowie: pp. Zajac i Gruszczyński, oraz przedstawiciele miejscowych urzędów państwowych i komunalnych.

MŁY WIDOK DLA PALACZY

Obrazek ze zbiorów tytoniowych, które obecnie odbywają się w południowej Europie.

ZYCIE GOSPODARCZE

O poprawę w położeniu hutnictwa

POLSKA W MIĘDZYNARODOWYCH ORGANIZACJACH HUTNICZYCH

Zakończone ostatnio rokowania w Brukseli, w których poza przedstawicielami hutnictwa europejskiego wzięli również udział reprezentanci hutnictwa Stanów Zjednoczonych A. P., doprowadziły do ostatecznego uzgodnienia postulatów, stojących dotychczas na przeszkodzie w podjęciu jednolitej akcji wywozowej przez wszystkie wchodzące w rachubę państwa Europy zachodniej.

Polska, uzyskując w międzynarodowym kartelu stalowym globalną kwotę eksportu w wysokości 350 tys. ton rocznie, ustaliła jednocześnie kwoty eksportowe narazie tylko w 2 biurach sprzedaży, a mianowicie w międzynarodowym kartelu drutu walcowanego (E.I.F.M.) oraz ostatnio w międzynarodowym kartelu szyn (I.R.M.A.) Kwota uzyskana przez polskie hutnictwo w międzynarodowym kartelu szyn nie jest mniejsza od kwoty, którą otrzymała grupa belgijska. Wynik ten przypisać należy poważnym re-

zultatami eksportowym, jakie hutnictwo nasze osiągnęło w okresie ostatnich kilku lat. Poza zasadniczym momentem uporządkowania światowego rynku szyn i całkowitego prawie pozbycia się konkurencji, ważną jest także dla nas możliwość uzyskiwania wyższych cen, które ostatnio wykazywały wobec naszej konkurencji tendencję zniżkową.

Reasumując, stwierdzić należy, iż przystąpienie hutnictwa polskiego do międzynarodowych porozumień, których właściwym zadaniem jest przeciwstawienie się rosnącej konkurencji ze strony krajów pozaeuropejskich, w szczególności zaś Japonii — stworzyło warunki, sprzyjające podjęciu w szerokiej skali prac nad uporządkowaniem rynków zbytu i poprawą cen eksportowych, z drugiej zaś strony zapewniły hutnictwu polskiemu bardzo poważne miejsce w rządzie europejskich producentów żelaza.

Kronika gospodarcza.

NA CENTRALNA TARGOWICE W MYSŁOWICACH spędzono od dnia 30. VII do 5. bm.: wołów 4, buhai 56, krów 262, jałówek 119, świń 1418, cieląt 173.

Placono w dniu 5. bm. za 1 kg. żywej wagi za nierogaciznę (Ceny loco Targowica łącznie z kosztami handlowymi) od 0.90 do 1.25 zł.

SCALENIE PODATKU PRZEMYSŁOWEGO OD OBROTU. Ministerstwo skarbu zawiadomiło Izby przemysłowe - handlowe o tem, że przysięgając do prac nad wprowadzeniem scalonego podatku przemysłowego od obrotu zwierzętami rzeźnymi przeznaczonymi na ubój i wyrobami masarskimi, Izba lodzka zarządziła w tych sprawach ankietę wśród zainteresowanych czynników. Dodać należy, że już w ub. czynniki te wypowiedziały się przeciw scaleniu podatku w razie przemian młynarskiego, uważając projekt za nienadający się do zrealizowania, z uwagi na trudności natury kontrolnej i technicznej - skarbowej.

POLSKA NA PIERWSZYM MIEJSCU WŚRÓD EKSPORTERÓW ŻYTA.

ja — 45 milj. t., Polska 29 milj. t., Belgia — 20 milj. t., Indie Brytyjskie — 20 milj. t. inne. Ogólny międzynarodowy obrót węgłem wynosił w r. 1934 — 247 milj. t. i był niewiele większy od rekordowego niedzielnego stanu przypadającego na r. 1923, wynoszącego 231 milj. t. W r. 1929 ogólny obrót węgłem osiągnął 358 milj. ton.

REDUKCJA CZASU PRACY. Międzynarodowe Biuro Pracy przesłało poszczególным rządóm projekt konwencji w sprawie skrócenia czasu pracy. Projekt konwencji przewiduje, że każdy z członków międzynarodowej organizacji pracy zobowiązuje się utrzymać zasadę 40-godzinnego tygodnia pracy w ten sposób, że wprowadzanie tej zasady nie pociąga za sobą obniżenia stopy życiowej robotników.

KREDYTY DLA RZEMIOSŁA. Bank Gospodarstwa Krajowego załatwił przychylnie sprawę kredytów dla rzemiosła w tym sensie, że obniżył stopę oprocentowania z 7% względnie 6 i jednej czwartej proc. na 2 i pół proc. plus 1 i pół proc. jako dodatków dla instytucji rozdzielczych, do 4 proc. Norma ta obowiązuje od 1 września 1935 r. i ma zastosowanie również i do starych kredytów, o ile są one płatne po tym terminie. Poza tem Bank Gospodarstwa Krajowego zwiększył kontyngent kredytów dyskontowych z 6.500.000 zł. na 7.500.000 zł. Pomieć waż dotychczasowe przyznane kontyngenty kredytów w poszczególnych rejonach nie zostały naogół wyczerpane, dyrekcja B. G. K. zgodziła się na przewal kontyngentów do tych rejonów, gdzie kredyty będą wyczerpane z takich rejonów, w których zaznaczył się brak zapotrzebowania. Dotychczasowy charakter kredytów był jednorazowy, obecnie zaś będzie stały. Będą one zasadniczo udzielane na rok kalendarzowy, ale równocześnie będą mogły być odnawiane na rok następny. Zasadniczą formą zabezpieczenia tych kredytów będą nadal weksle.

GIEŁDA ZBOŻOWO-TOWAROWA

env za 100 kg, parytet wagon Warszawa, w handlu hurtowym, ładunkach wagonowych. Kursy ustalone na podstawie cen giełdowych.

Pszonica czerw. jara szkl. 775 g-l 15.00—15.50, Pszenica zbierana 751 g-l 14.50—15.00, Żyto I stand. 700 g-l (nowe 9.75—10.00, Żyto III stand. 687 g-l (bez obr.) 9.50—9.75, Owies I st. niezadszcz. 497 g-l 15.50—16.00, Owies II st. (lekko zadeszcz.) 468 g-l 15.00—15.50, Owies III st. (zadeszcz.) 438 g-l 14.75—15.00, Jęczmień 678-673 g-l 13.50—14.00, Jęczmień 649 g-l 13.25—13.50, Jęczmień 620.5 g-l 12.75—13.25, Mąka pszenna gat. I-A 0—20% 30.00—33.00, Mąka pszenna gat. I-B 0—45% 27.00—30.00, Mąka pszenna gat. I-C 0—55% 25.00—27.00, Mąka pszenna gat. I-D 0—60% 25.00—27.00, Mąka pszenna gat. I-E 0—65% 24.00—27.00, Mąka pszenna gat. II-B 26—65% 20.00—22.00, Mąka pszenna gat. II-D 45—65% 19.00—20.00, Mąka pszenna gat. II-F 65—65% 18.00—19.00, Mąka pszenna gat. II-G 60—65% 17.00—18.00, Mąka pszenna gat. III-A 65—70% 12.00—13.00, Mąka żytnia I gat. 0—55% 18.00—19.00, Mąka żytnia I gat. 0—65% 17.00—18.00, Mąka żytnia II gat. 14.50—15.00, Mąka żytnia razowa 14.50—15.50, Mąka żytnia posładnia 11.00—12.00.

KRONIKA OLKUSZA

× **ZASTĘP „WŁÓCZEGÓW“ NA OBOZ WĘDROWNY.** W dn. 6 bm. zastęp „Włóczegów“ 10 Zw. drużyny harcowskiej pod przewodnictwem komendanta drużyny p. Zb. Makusza, wyruszył na obóz wędrowny. Trasa obozu biegnie przez Kraków, Nowy Sącz, Pieniny — do Czechosłowacji.

× **WYPADEK WYCIECZKOWICZA.** W dn. 6 bm. przy zjeżdżaniu z góry pod Olkuszem, uległ wypadkowi złamania ręki i ogólnych obrażeń, 18-letni uczeń gimn. Tadeusz Franz, syn dyrektora kamieniołomów z Mankini pod Krakowem. Stan rowerzysty nie jest groźny. Rower strąskany.

× **BOJKA PO ODPUCIE.** W dn. 6 bm. po odpuscie w Saspowie koło Ojcowa wyłuka bojka pomiędzy uczestnikami zabawy strażackiej. Bardzo dotkliwie został pokłoty nożami mieszkaniec Saspowy, Piotr Rusek przez Jana Rogoza, Franciszka Kmsia i Bolesława Frosika z Przegon. Pierwszej pomocy rannemu udzielił dr. Penkala ze Skąty.

— Pani Pypciowska nie może słowa powiedzieć żeby nie przesadzić.

— Jak? Przecież ja nie mam...

Z CAŁEJ POLSKI

INWALIDZI WOJENNI W POLSCE

Według ostatnich danych Głównego Urzędu Statystycznego, w roku ub. zarębie trwających było w Polsce ogółem 151.914 inwalidów wojennych, których uprawnień określone zostały na stałe. W liczbie tej znajdowało się 89.776 inwalidów, których utracie zdolności do pracy określono na 15 do 44 proc., 24.827 inwalidów o utracie zdolności do pracy w granicach od 45 do 84 proc., 2.033 od 85 do 100 proc. oraz 35.278 inwalidów o utracie zdolności do pracy niżej 15 proc., przyczem tej ostatniej kategorii nie przysługują zasiłki. U 92.371 inwalidów stwierdzono uszkodzenia kończyn, u 22.098 uszkodzenia głowy, kręgosłupa itd., u 4.387 schorzenia pochodzenia gruźliczego, u 6.374 schorzenia psychiczne i nerwowe, u 2.768 schorzenia uszu, u 5.935 ślepotę, u 18.635 inwalidów inne schorzenia. Ponadto zarejestrowanych było 19.717 inwalidów, których uprawnienia określono tymczasowo w tem 3.647 o utracie zdolności do pracy niżej 15 proc., 13.520 — od 15 do 44 proc. 2.250 — od 45 do 84 proc., oraz 300 — od 85 do 100 proc.

KATASTROFY BUDOWLANE

Ubiegły sezon w budownictwie obfitował w szereg katastrof, które pociągnęły za sobą wiele ofiar w ludziach. Przypominamy sobie główne wypadki przy robótce: dworca głównego w Warszawie, przy rozbudowie kawiarni Lardellego również w stolicy, oraz zawalenia się maszywni Katedry w Katowicach.

W bieżącym sezonie nie mieliśmy na szczęście wielkich katastrof, tem niemniej codziennie na budowach w całej Polsce zdarza się cały szereg wypadków drobniejszych, które wskazują na fatalny stan bezpieczeństwa pracy w budownictwie.

W pierwszym kwartale bieżącego roku nęgił ogółem ciężkim wypadkiem 41 osób; w liczbie tej śmiertelnych wypadków było 14. W drugim kwartale liczby te zwiększają się znacznie w związku ze wzrostem ruchu budowlanego. Ciężkim wypadkiem w tym okresie nęgił 106 osób, przyczem ofiar śmiertelnych było 29. A więc wypadek śmiertelny zdarzył się niemal co trzeci dzień.

PIĘGI, WĄGRY, PROSAKI, PRYSZCZE

GABINET KOSMETYCZNY „URODA”
Władysławy Wnukowej
dyplom. kosmat.
Sosnowiec, 3-go Maja 15.
Indywidualna pielęgnacja cery.
Porady, jak pielęgnować cerę na lotnisku — BEZPŁATNIE.

RZECZY CIEKAWY

POŁÓW KAMIENI W BAŁTYKU

Na niemieckich wybrzeżach Bałtyku istnieje już od długiego czasu połów kamieni, bowiem na bezkamenistych wybrzeżach morza Północnego istnieje zapotrzebowanie na ten artykuł. Połów ten jednak zaczął zanikać z chwilą nadejścia kryzysu. Nie można sobie było pozwolić na kupowanie kamieni, gdy trzeba było myśleć przede wszystkim o zabytku, chleba. Ostatnio wszelkie połowy kamieni bałtyckich ożywił się znacznie wskutek podjęcia na wybrzeżach morza północnego robót, mających za cel osuszenie całych polaci niegdyś stałego, pochłoniętego przez morze ładu. Do budowy tam i umocnień potrzeba wiele kamienia, a najtańsze kalkuluje się właśnie kamień bałtycki.

Jak odbywa się połów kamieni? Specjalny kutler wypływa na morze i, o ile wyeksploatował już pewien odcinek, sonduje wpięty dno dla zbadania obecności 10 — 15 metrów. Przy pozytywnym rezultacie sondowania spuszcza się na dno nurek, zwykle syn, lub członek rodziny polowacza i bada wielkość kamieni. Na mniejsze kamienie zakłada spuszczone na dno cęgi, a dźwigi parowy wydobywa go na powierzchnię. Większe złony skalnie bywają wpięty rozsądane.

Sto lat na szynach

Jubileusz kolei niemieckich — Kolej a miłość — Niepoprawny pasażer — Drobne zdarzenie i wielkie — Maszynista w cylindrze

W bieżącym roku kolejnictwo niemieckie obchodzi nieładą jubileusz: *stulecie myruszenia ro drogę pierwszego pociągu*. Ta pierwsza niemiecka linja kolejowa nie była długa. Prowadziła z Norymbergi do pobliskiego Furth. *Dziś tramwaje kursują po linjach dłuższych*. Ale należy zrozumieć, że była to przecież pierwsza linja kolejowa, że nikt nie miał jeszcze zaufania do parowego potwora, że trzeba było poprostu sprawdzić, o ile nowy wynalazek posiada praktyczne znaczenie. Tem więcej, że dotychczasowe doświadczenie zachęcało do większych przedsięwzięć w tym kierunku.

Oto bowiem, lokomotywa Stephensonowska, która ciągnęła pierwszy niemiecki pociąg, sama nie była pier-

wszą na ziemiach niemieckich. Pierwsza lokomotywa zamówiona została przez jedno z gwarectw węgłowych zagłębia Saary już w roku 1816. Ten najbardziej przemysłowy zakątek Niemiec wiedział już coś niecoś o zastosowaniu kolei w górnictwie angielskim i zamierzał iść w ślad. Zbudowano przeto linję kolejową pomiędzy szybami węgłowymi i zamówiono w berlińskiej odlewni żelaza (co za pomysł!) lokomotywę, która rzeczywiście została według niewiadomo jakich wzorów zbudowana.

Ale jak ją przewieźć do Saary? Wybrano ku temu najodpowiedniejszą drogę wodną. Splawiono ją więc wprerw do Hamburga, stamtąd morzem skierowano do Amsterdamu, stąd

zaś Renem przez Kolonję do Saary. Rozpoczęło się znuadne montowanie lokomotywy przez fachowców, którzy nigdy dąd czegoś podobnego nie w dziele. Nie przeto — dziwnego, że gdy lokomotywa stanęła już na torze zupełnie złożona, to jednak z miejsca mimo wszelkich wysiłków *ruszyć nie chciała*. Stała więc i rdzewiała przez czas jakiś, aż ją wreszcie rozebrano ponownie i przetopiono. Taki niesławny koniec miała pierwsza lokomotywa niemiecka.

MASZYNISTA W CYLINDRZE

Przy takim smutnym doświadczeniu nie dziwnego, że do pierwszego pociągu sprowadzono z Anglii nietylko lokomotywę, ale i maszynistę. Była to lokomotywa o trzech cylindrach. *Trzeci nosił na głowie maszynista, według panującego podówczas w Anglii zwyczaju*. Stwierdzić to można na starych sztychach. I do końca życia, podobnie jak późniejsi dorożkarze berlińscy, pierwszy maszynista pierwszej kolei niemieckiej nie zdjął z głowy cylindra.

KONIE CIĄGNĘŁY POCIĄG

Można sobie wyobrazić, co ówczesne pióra pisały na temat kolei, co to był za jubel i co za sensacja, gdy pierwszy pociąg, pychając i kłacz ruszył z Norymbergi. Myłby się jednak, gdyby się zdził, że każdy pociąg ciągnięty był przez lokomotywę. Maszynista, a był tylko jeden, też musiał mieć dni odpoczynku, a i lokomotywa też go potrzebowała. *Wtedy do pociągu zaprzęcono poprostu konie*. Ale to nikogo specjalnie wówczas nie wzruszało.

MIŁOŚĆ I KOLEJ

Dziwne jednak, że pióra ówczesne omawiały przedewszystkiem wpływ kolei na miłość. Tak, na miłość. Uczenie to bowiem — twierdzono — plonie ko ożywczym płomieniem przy możliwościach czeskiego widywania się. A cóż było łatwiejszego, jak przejechać się koleją z Norymbergi do Furth pocałować się z narzeczoną i w dwie godziny być spowrotem w Norymberdze.

ŻEBRACY PRZY KOLEI

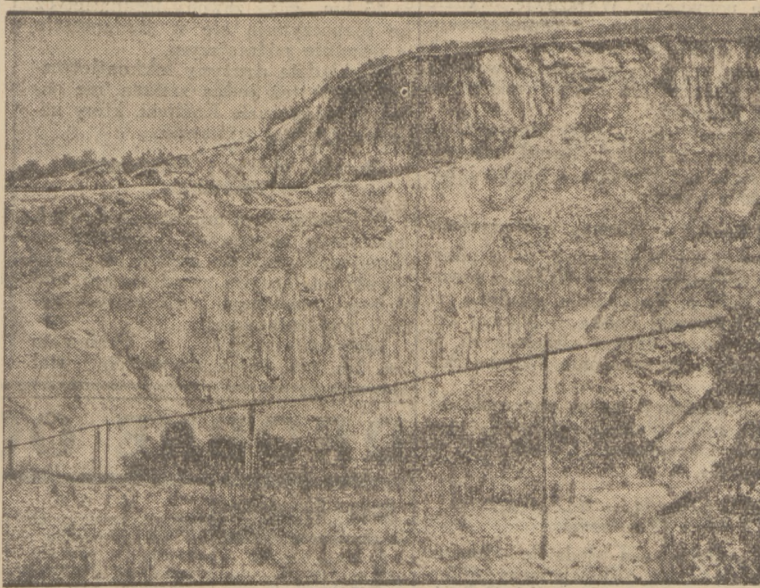
Berlin uzyskał pierwsze połączenie kolejowe dopiero w trzy lata po zaprowadzeniu pierwszej linii, mianowicie do Potsdamu. Co to była za kolej... w jednym z ówczesnych dzienników stołecznych ukazała się n. p. notatka, w której zapytywano, czy niema środka na wykorzenie żebractwa, kwitnącego wzdłuż linii kolejowej. To żebracy bęgli podczas jazdy wzdłuż pociągu i molestowali pasażerów o jałmużnę. *Możemy mieć wobec tego pojęcie, jaka była szybkość ówczesnego pociągu*. A trzeba jeszcze wiedzieć, że dwór królewski mieszkał wówczas w cęcy w Potsdamie, aniżeli w Berlinie i że książątka pruskie bardzo często używały przejażdżki koleją.

TYLKO W DZIEŃ

Oczywiście od takich „kolei” od się dmu boleści nie można było wiele wymagać. To też ruch kolejowy *odbymał się tylko no dzień*. Dopiero w 10 lat później zaprowadzono nocny ruch. Wyglądało to jednak tak, że do jednego wagonu zaprzęgało się konie i jazda ślimaczym krokiem, bo każdy zrozumie, że konie biegły po nasypie ostrożnie w ciemnościach nocnych.

Wreszcie jednak zaprowadzono *normalny ruch nocny*, wynalazł ono ślepinę i wozy restauracyjne, salonowe i inne no i sto lat deczchaliśmy się, że taki n. p. latający kolończyk, najszybszy pociąg niemiecki na linii Berlin — Kolonja, poruszany motorami Diesla, biegnie z szybkością 160 km. na godzinę.

Niedługo zaś będziemy jeździli w Niemczech zeppelinami na szynach. To dopiero będzie kawalerska jazda! I to nie trzeba będzie na nią nawet czekać drugie sto lat.

59 ROBOTNIKÓW PANIACH
Skutkiem oberwania się skały bazaltowej w Taschenhof na Śląsku 59 robotników zostało zasypanych. Ilustracja przedstawia miejsce katastrofy.

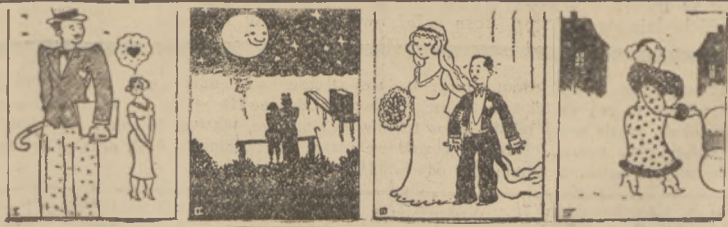
Piękny i pogodny sierpień w Żegiestowie Napływ kuracjuszy bardzo znaczny

Żegiestów-Zdrój, w sierpniu 1935 r. Od kilkunastu dni żyje Żegiestów pod znakiem prawdziwie przepięknej pogody, jakiej nie mieliśmy zarówno w czerwcu, jak i w lipcu. To też sierpień, pod względem frekwencji kuracjuszy i niepowściąwcz przeszedł wszelkie oczekiwania a i w dalszym ciągu napływają liczni goście. Przyszłość należy, iż wybór miesiąca sierpnia na wywczas i kurację jest bardzo trafny pod wielu względami. Przedewszystkiem pogoda w sierpniu jest, w górach *złota*, więcej ustalona niż w lipcu, znacznie mniej deszczowa a równocześnie więcej pogodnych i słonecznych dni przy temperaturze umiarkowanej, dochodzącej w południe do 28 stopni. Drugim, niemniej ważnym momentem jest kwestja „kiszczeniowa”. Niekie bowiem ceny mieszkań, utrzymania, kąpiele itp. są obecnie ponownie obniżone tak, iż koszt dzienny pobytu w Żegiestowie nieprzenosi kwoty 5 złotych, przyczem należy dodać, iż są również pensjonaty mniej komfortowe i nieco dalej od centrum zdrojowiska położone, gdzie można znaleźć tamie i wygodne pomieszczenie. Zresztą odległość jednego do półtora kilometra niepowinna nikogo odstraszać od zamieszkania w części Żegiestowa zwanej letniskiem, wsią lub „Polską Łopata” ponieważ te części Żegiestowa mają swój

urok nieposledni spowodu pięknego położenia już to w bliskości lasów lub plaży popradowej. Nadają się więc bardzo do osób niekorzystających z kąpiele leczniczych i zabiegów a odpowiednio do spędzenia miłych wywczasów, gdzie czyste, leśne powietrze, słońce i kąpiele rzeczne odgrywają wybitną rolę leczniczą.

Ludzie złośliwi twierdzą, iż w Żegiestowie panują nudy. Jest to zarzut wysany z pałca. W Żegiestowie; jak w żadnym może uzdrowisku, kuracjusz jest panem swej woli; jeśli chce, może czas spędzić w ciszy, zdalek od miejskiego gwaru — jeśli chce — może używać zabawy, korzystając z dancingów, zabaw towarzyskich, wycieczek, przedstawień, imprez, turystyki górskiej, rybołówstwa i in. Do Żegiestowa pojedzie — nie każdy. Żegiestów nie jest podobny do żadnego innego z uzdrowisk polskich — jest to pewnego rodzaju perełka dla amatorów. Pojedzie tam chętnie ten, kto pragnąc odpocząć od powszednich trosk i kłopotów, od hałasów wielkiego miasta, zarazem niechce być pozbawiony na czas urlopu dobrodziejstw nowoczesnej kultury, zwłaszcza zaś doskonałych warunków mieszkaniowych i higienicznych. Ten spłot pełnej wdzięku sielostki z wysokim poziomem zagospodarowania łączy w sobie Żegiestów w sposób nieporównany. —

W. K.

Zakończony

Zaręczony

Ożeniony

Zażeniony

SPORT i WYCHOWANI FIZYCZNE

Mecz sędziów piłkarskich

Sędziowie piłkarscy z podkolegium sosnowieckiego w dniu 25 bm. mają rozegrać mecz piłkarski z sędziami z OKS w Częstochowie, jako przedmecz spotkanie reprezentacji piłkarskich Zagłębia Dąbr. i Częstochowy.

W związku z tem dzisiaj o godz. 5 popoł. sędziowie sosnowieccy rozegrają mecz treningowy z Unją.

Drużyna sędziów wystąpi w następującym składzie: bramka — Skawiński, obrona — Grabiński, Grabowski; pomoc — Wosiński, Okularczyk, Pietrakowski; atak — Sozański, Morgala, Puz, Nowak, Małecki.

Sprawa podokręgu bokserskiego.

Jak już w swoim czasie donosiliśmy nasutek starań zagłębiowskich klubów bokserskich PZB, zgodził się na utworzenie podokręgu bokserskiego Zagłębia Dąbrowskiego, któryby objął również i Częstochowę. Podokrąg ma istnieć przejściowo przez jeden rok, poczem po dodatnich rezultatach organizacyjnych ma być zamianowany na samodzielny okręg.

W związku z tem w niedzielę dn. 11 bm. o godz. 10.30 rano odbędzie się w sali Zw. kolejarzy na dworcu kolejowym w Sosnowcu zebranie organizacyjne delegatów klubów, celem zatwierdzenia projektu statutu, dokonania wyboru zarządu i władz Podokręgu.

Przypuszczać należy, że kluby wydelegują na zebranie to swych przedstawicieli, aby można już ostatecznie załatwić sprawę utworzenia Podokręgu.

Przed meczem: Polska — Jugosławia

W dniu 18 bm., odbędzie się w Katowicach na boisku Pogoni, międzynarodowy mecz piłkarski Polska — Jugosławia. Przygotowania do spotkania są w pełnym toku, a najlepszym dowodem, jak bardzo zależy nam na wygraniu tego spotkania, był niedawno urządzony obóz piłkarski w Warszawie.

Z okazji meczu z Jugosławia warto przytoczyć historię spotkań z Polską. Polski Zw. P. N. nawiązał stosunki sportowe z pobratymczą Jugosławią jeszcze w roku 1922. Przedtem rozgrywano zawody między państwowe jedynie z Węgrami, którzy nas wprowadzili w międzynarodowy świat piłkarski i z Rumunją. Wyniki spotkań z Jugosławią są dotychczas dla Polski korzystne, aczkolwiek poziom gry reprezentacji Jugosławii jest znacznie wyżej oceniany, aniżeli poziom jedenastki narodowej Polski.

Dotychczas osiągnęliśmy następujące wyniki:

- 1922 r. w Zagrzebiu 3:1 dla Polski.
- 1925 r. w Krakowie 1:2 dla Jugosławii.
- 1931 r. w Poznaniu 6:3 dla Polski.
- 1932 r. w Zagrzebiu 3:0 dla Polski.
- 1933 r. w Warszawie 4:3 dla Polski.
- 1934 r. w Białogrodzie 2:4 dla Jugosławii.

Bilans spotkań wykazuje więc 4 mecze wygrane, dwa u siebie i dwa w Jugosławii, oraz 2 przegrane, jeden w kraju i jeden w Jugosławii.

Stosunek bramek jest również korzystny dla Polski, gdyż wynosi 19:13. Mecz, który odbędzie się w Katowicach w dniu 18 bm., będzie 7-my z rzędu i wykazać ma, czy utrzymamy nadal naszą przewagę nad Jugosłowianami, czy też oni zmniejszą dystans, który nas dotąd dzieli.

Ujpesti — Wisła 1:1 (1:1).

W zawodach piłkarskich pomiędzy drużyną węgierską Ujpesti i Wisłą, w

16 minucie Langfelder strzelił bardzo długiego i ładnego gola. Następnie pod bramką Węgrów od czasu do czasu znajdował się atak Wisły, jednak bezskutecznie. Węgrzy grali piątką i ta piątką stała też atakowała. W 23 minucie Habowski strzelił z woleja bardzo efektywną bramkę. Węgrzy byli o wiele lepsi od Wisły i grali fair, czego nie można powiedzieć o Wiśle. Sędzia w drugiej połowie dyktuje zupełnie niesłusznie rzut karny, zaś oburzeni Węgrzy nie chcą do tego dopuścić. Sędzia schodzi z boiska i wraca po 5 min., poczem kończy zawody.

Publiczności było około 4.000.

Rapid werbuje polskich piłkarzy.

Mistrz piłkarski Austrii Rapid po swym pobycie w Warszawie, gdzie rozegrał dwa mecze z reprezentacją Polski upodobał sobie dwu naszych piłkarzy, których pragnie za wszelką cenę pozyskać dla swej mistrzowskiej jedenastki.

Donosi o tem „Sport Montag“, a graczami na których Rapid nastawiał swe siły są: Włodarz z Ruchu i Kisiliński z Cracovji.

Mecz Polska — Niemcy w Warszawie

W wyniku konferencji, jaką odbyły w niedzielę władze WOZB z prezesem PZB, p. Kuczykiem, ustalono, że mecz bokserski Polska — Niemcy odbędzie się w dniu 1 września rb. w Warszawie na stadionie Wojska Polskiego.

W organizacji meczu przyrzekł pomoc ppłk. Stanisław Czuryłło, kierownik Okręgowego Urzędu WF. w Warszawie.

RKS. Gołonóg — RKS. Naprzód (Chorzów).

W nadchodzącą niedzielę odbędzie się w Gołonogu ciekawy mecz piłkarski między drużynami: RKS. Gołonóg a mistrzem robotniczych klubów śląskich RKS. Naprzód z Chorzowa. Poza mecz zawodów o godz. 16.

Podczas meczu RKS. Gołonóg — R. K. S. Tur Szopienice, rozegranego w ub. niedzielę 3 bramki strzelił dla Gołonoga gracz *Tretko*, a nie Krycho, jak mylnie wydrukowano.

Udział Polaków w akademickich mistrzostwach świata.

W czwartek rano wyjeżdża z Warszawy do Budapesztu akademicka re-

UDZIELAMY BEZPŁATNIE PORAD FACHOWYCH

w zakresie racjonalnego oświetlenia, reklam świetlnych i wszelkiego rodzaju zastosowań elektryczności

ELEKTROWNIA OKRĘGOWA
w Zagłębiu Dąbrowskiem, Sp. Akc.

prezentacja Polski na mistrzostwa świata, które odbędą się w dniach od 10 do 18 bm. W czwartek jedzie tylko drużyna koszykówki pań i panów, pływak, tenisista i wioślarz Kepel. a z lekkoatletów jedynie Walasiewiczówna, Cejzikowa, Lokajski i Pławczyk.

Reszta lekkoatletów wyjedzie dopiero 13 bm., gdyż zawody lekkoatletyczne rozpoczynają się w Budapeszcie w terminie późniejszym.

W składzie drużyny lekkoatletycznej zaszła też jedna zmiana, nie pojedzie mianowicie Koźlicki, który zupełnie przestał trenować.

Porażki Hebby i Tarłowskiego w Hamburgu.

W trzecim dniu międzynarodowych mistrzostw tenisowych Niemiec w Hamburgu zarówno Hebba jak i Tarłowski po łatwych zwycięstwach nad słabymi tenisistami niemieckimi, zostali wyeliminowani.

Tarłowski przegrał z Crammem 1:6, 2:6, 2:6. Polak oczywiście stał

zgóry na straconej płaszczyźnie.

O wiele przykrejsza jest porażka Hebby z Kukulowiczem (Jugosławia) 2:6, 6:4, 3:6.

Z polskich rakiet w singlach pozostała jedynie Jędrzejowska, która w poniedziałek wygrała z Niemką Schneider - Peitz 6:1, 6:3.

W grze podwójnej mieszanej para Jędrzejowska — Hebba pokonała parę niemiecką Fabianova - Heidenreich 6:1, 7:9, 6:3, a para Volkme - Jacobeen - Tarłowski zwyciężyła parę Heintman — Mancel 6:3, 7:5.

Nuvolari zdobywa puchar Ciano

Znany automobilista włoski Nuvolari (Alfa Romeo) święcił w niedzielę znowu wielki triumf, podczas wyścigów samochodowych o puchar Ciano, odbytych we Włoszech w Livorno. Nuvolari jako pierwszy ukończył wyścig w kategorii ponad 1100 ccm. (240 km.) w rekordowym czasie 2:42:04.8. Szybkość przeciętna wynosiła 88.24 km.-godz.

DROBNE OGŁOSZENIA

Nauka i Wychowanie

B. NAUCZYCIEL
udziela lekcji w zakresie gimnazjum nowego typu. Wiadomość w Administracji. 4292

KUPNO i SPRZEDAŻ

Wapno
budowlane z pieców Hoffmannowskich wysokopropentowe, pole cają: Zakłady „Eites” — Będzin, Sielska — Tel. 5-95. 4102

M I Ó D

lipcowy świętego zbioru pod gwarancją — prawdziwy polecają Koziółki i Jędrzejek Sosnowiec, 5-go Maja Nr 21. 4057

PARCELA
w Krynicy przelicznie położona do sprzedania. Zgłoszenia do Administracji — pod „1500 metrów kwadratów”. 4276

BECHSTEIN
pianino koncertowe, mało używane, w doskonałym stanie, — sprzedam okazjynie, Filec, Katowice, 3-go Maja 21 Tel. 320-39. 4295

SPRZEDAM

zbiór monet polskich, rosaryjki i rzymskich srebrnych i miedzianych. Wiadomość Kurjer Zachodni 7a-wiercie. 4298

WAPNO

stare do tyнку — do sprzedania około 300 korey. Wiadomość — Nowopogofska 45a. 4250

Farby

lakier, pokost i pen-dzle po cenach najniższych poleca: Fr. Pietranek, Skład Farb i przyborów malarskich, Sosnowiec, — Mościckiego 15 (vis a vis kościół). 411

Myśliwskie przybory

Torby, plecak, futerał na broń, pasy naboje, troki, bity, kagańce, smycze itp. poleca: Pracownia Wyrobów Skórzanych i Przyborów Podróżnych

Z. Piechocki

Dąbrowa Górna, Sobieskiego 23. Przyjmuję obstełunki i reperacje. 4216

POSADY i PRACE

POTRZEBNY

podmajstrzy - odlew-nicy do odlewu szarego ze znajomością wykonywania odlewów lano - kurtowych. Oferty wraz z życzy-ryssem nadsyłać do Księgarni Makowskiej, Włocławek, ul. Kościuszki 5. 4500

POTRZEBNA

tancenka lub niewy-kwalifikowana panienka do damskiego dwustu. Zgłosić: Katowice, Ślowackiego 14 m. 10 od 17—21 godz. 4298

ZAKŁADY

materiałów ogniotrwa-lych posiadają doświadczonego majstra remontowego, gruntu-jemnie znajomego ma-szyn do fabrykacji materia-łów ogniotrwa-lych. Oferty tylko ni-pierwszorzednych z curriculum vitae, odpisami świadectw i fotografją należy skła-dać do Biura Ogło-szeń Feliksa Statera, Kraków, Rynek Gł. 8 sub „Majster”. 4508

Różne

LECZNICZA PRZYCHODNIA

chorób skórnych i wenerycznych „Pomoc”. Sosnowiec, Siemkiewicz-ka 17a. 3742

ZAKŁAD TAPICERSKI

Piotr Tomczyk, Sosno-wiec, Nowopogofska 19. Poleca otomany, materace, tapczany, kozetki, fotela klubo-we. Robota solidna. Ceny konkurencyjne. Warunki dogodne. 3429

MIKUŁOWSKIEJ

Janinie skradziono portmoneczkę, bilet loteryjny Nr. 119074 i bilet kolejowy. Pro-szę o zwrot biletów do Administracji „Kur-jera Zachodniego”. 4260

IV Motocyklowy Wyścig Górski „Thourist Trophy” w Wiśle

Za zezwoleniem Polskiego Związku motocyklowego organizuje motocyklowy Klub Z.S. w Cieszynie imprezę motocyklową „Tourist Trophy Polski” w Wiśle.

Według kalendarza sportowego PZM, impreza ta miała się odbyć 4 bm., jednak ze względów technicznych organizatorzy zmuszeni byli przelożyć termin zawodów na dzień 25 sierpnia b.r.

Od dwóch miesięcy prace nad organizacją TT. są w pełnym toku. Na starcie stanie elita kierowców europejskich. Prawdopodobnie zobaczymy z zagranicy Runtsha, Schneeweissa z Austrii, Kozmę i Zamecznika z Węgier, Sandrima z Italji, Winklera, Bauhofera i Brudesa z Niemiec. Poza-tem są czynione pertraktacje z jeźdźcami w Anglii, Szwecji, Belgji i Szwajcarii.

Jak w latach ubiegłych, trasa prowadzić będzie przez szosę asfal-

tową w Wiśle na Śląsku Cieszyńskim na odcinku Oaza — serpentynami przez Kubalonkę — Zameczek Pana Prezydenta R. P. — przez dolinę Czarnej Wisłki — sportowem do Oazy. Okrą-żenie wynosi 18,5 km. Dla poszczegól-nych klas przepisane są następujące okrążenia: dla klasy do 250 cm. 8 ok-rążeń, 350 cm. 10 okrążeń, 500 cm. i ponad 500 cm. po 12 okrążeń.

Do współpracy w organizacji wy-ścigu zgłosiły się wszystkie kluby mo-tocyklowe Śląska i Zagłębia Dąbrowskiego. Z okazji wyścigu odbędzie się w dniu 24-go sierpnia br. ogólny zjazd plakietowy dla samochodów i moto-cykli do Cieszyna, skąd wszyscy w dniu 25 bm. wyruszą na wyścigi do Wisły.

Wszelkie informacje i wyjaśnienia udziela Motocyklowy Klub Z. S. w Cieszynie, skrytka pocz. Nr. 92, tele-fon 14-08. Od dnia 15 bm. kierownictwo wyścigów w Wiśle

SOSNOWIEC. Redakcja: Piłsudskiego Nr. 4. Tel. 64. Skrytka pocz. 62.
Administracja: Piłsudskiego 4. Tel. 73.
Redaktor naczelny przyjmuje od godz. 11 — 1 i od 6 — 7.
Rękopisów redakcja nie zwraca.

Ogłoszenia
Wiersz milimetrowy jednolamowy: na 1-iej stronie, względnie przed tekstem 60 gr.; w tekście 45 gr.; za tekstem 20 gr. Ogłoszenia drobne 10 — 30 gr. za każdy wyraz. Szerokość szpalit przed tekstem i w tekście 70 mm., za tekstem 35 mm.; w niedzielę i święta 25% drożej. Numery dowodowe płatne. Za terminowy druk oraz przestrzeganie miejsca ogłoszeń Admin. nie odpowiada.

SERYJNE DROBNE OGŁOSZENIA.
Po 10 wyrazów w każdym kosztują:
30 drobnych ogł. 20 zł.
20 drobnych ogł. 15.00 zł.
10 drobnych ogł. 7.00 zł.
5 drobnych ogł. 4.00 zł.
Za każdy wyraz dodatkowy dopłaca się po 5 g

Oddziały „Kurjera Zachodniego”
BĘDZIN, Małachowskiego 7. — CZELADZ, J. Dembiński, Miłowicka 5. — DĄBROWA GÓRNICZA, Krótka 11. — GRODZIEC, Kłopot p. Łacińskiego. — KIELCE, Siemkiewiczka 43. — ŁĄZY, Władysław Jaworski. — OLKUSZ, Rynek, kiosk p. Korciszewskiego. — STRZEMIEŻYCE, księg. W. Bagińskiego. — ZAWIERCIE, 3-go Maja 29. — ZĄBKOWICE, kiosk p. Krupy. — ŻARKI, F. Nuberg. — MYŚKÓW, kiosk S.J. Jaworskiego.